

TÜRK İŞ

TÜRKİYE İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU YAYIN ORGANI
EKİM-KASIM 1995 ISSN 1300 - 6843 SAYI: 306-307

TÜRK-İŞ 17. OLAĞAN GENEL KURULU

TÜRK-İŞ

TÜRKİYE İŞÇİ SENDİKALARI

KONFEDERASYONU

Aylık Yayın Organı

TÜRK-İŞ YÖNETİM KURULU

Bayram MERAL

Genel Başkan

Şemsi DENİZER

Genel Sekreter

Enver TOÇDOĞLU

Genel Mali Sekreter

Salih KILIÇ

Genel Eğitim Sekreteri

Sabri ÖZDEŞ

Genel Teşkilatlandırma Sekreteri

SAHİBİ

TÜRKİYE İŞÇİ SENDİKALARI

KONFEDERASYONU

TÜRK-İŞ ADINA

BAYRAM MERAL

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

ENİS BAĞDADIĞLU

YAYINI HAZIRLAYANLAR

HASAN TAHSİN BENLİ

ÖZCAN KARABULUT

FOTOĞRAFLAR

NIHAT ÜSTÜN

YÖNETİM YERİ

TÜRK-İŞ Genel Merkezi

Bayındır Sk. No: 10

Yenişehir / ANKARA

Tel : 433 38 24 - 433 31 25 (Santral)

Fax : 433 68 09 - 433 85 80

Dergimizde yayınlanan yazılar yazarların düşüncesini yansıtır

ABONE

Yurtiçi 6 aylık 40.000.-TL., Yıllık 80.000.-TL.

Yurtdışı 6 aylık 60.000.-TL., Yıllık 120.000.-TL.

DERGİMİZ BASIN AHLAK

YASALARINA UYAR

DİZGİ & BASKI

GEN MATBAACILIK-REKLAMCILIK LTD. ŞTİ.

229 31 08 • 231 01 80 • 230 03 37

AYIN İÇİNDEN

İngiltere Büyükelçiliği Müsteşarı Norman Ling 12 Ekim 1995 günü Türk-İş'i ziyaret ederek Genel Başkanı Bayram Meral ile görüşti. Ling görüşmede İngiliz İşçi Sendikaları'nın Türk-İş grevlerine dayanışma mesajlarını getirdiğini söyledi.

Kamu Çalışanları Sendikaları Konfederasyonu Başkanı, Dönem sözcüsü Orhan Altuğ başkanlığında 12 Ekim 1995 tarihinde Türk-İş'i ziyaret ederek Genel Başkan Bayram Meral ile görüştiler. Kamu çalışanları grevler nedeniyle Türk-İş'e destek vererek başarılar dilediler.

Türk Mimar ve Mühendis Odaları Birliği (TMMOB) yöneticileri ve Oda başkanları Türk-İş'i ziyaret ederek Genel Başkan Bayram Meral ile görüştiler. Başkanlar grevler nedeniyle Türk-İş'e başarı dilediler.

TÜRK-İŞ'İN BAŞARISI, MÜCADELECİ SENDİKALARIMIZIN BAŞARISIDIR

TÜRK-İŞ 1992-1995 döneminde halkımızın öncüsü ve umudu konumuna yükseldi. Bu dönemde TÜRK-İŞ'in izlediği politika, ülkemizin bağımsızlığını ve bütünlüğünü ve halkımızın refahını ve mutluluğunu temel aldı. Bu da, halkımızın nezdinde TÜRK-İŞ'in itibarını daha da yükseltti.

TÜRK-İŞ geçtiğimiz dönemde toplu sözleşme sendikacılığını aşarak, mücadelecilik ve işçiye hizmet götürmeyi esas alan bir sendikacılık anlayışını benimsedi ve uygulamaya çalıştı.

TÜRK-İŞ tarihinde ilk defa sendikaların ve işçilerin siyasetteki doğrudan ağırlığı, hükümetlerin ayakta kalmasında veya düşmesinde belirleyici oldu.

TÜRK-İŞ, sağcısıyla solcusuyla ve her kökenden vatandaşımızla, başkalarının yarattığı sorunları önce diyalog yoluyla çözmeye çalıştı. Bu iyiniyetli çabalarının sonuç vermediği durumlarda, meşru ve demokratik eylemlerle gücünü gösterdi ve sonuç aldı. Bu eylemler sırasındaki ülkemizin ve halkımızın malına mülküne en küçük bir zararın verilmesine, en küçük bir olayın çıkmasına büyük özen gösterildi.

TÜRK-İŞ, ülkemizde özgürlükçü ve çoğulcu parlamenter demokrasinin tüm kurum ve kurallarıyla hayata geçirilmesi için mücadele etti, devleteimize sahip çıktı.

TÜRK-İŞ'in bu onurlu mücadelesi, özellikle 5 Nisan 1994 istikrar programı sonrasında tüm halkımızın takdirini ve sevgisini topladı. TÜRK-İŞ'in bu mücadelesi sayesinde, top-

lumun diğer kesimlerine de belirli hakların tanınması sağlandı.

TÜRK-İŞ ülkemizin en yaygın ve güçlü sivil örgütlenmesidir. TÜRK-İŞ, kurulduğu günden bu yana, önemli roller üstlenmiştir. Ancak geçtiğimiz dönemdeki meşru ve demokratik mücadeleler sonucunda yalnızca "Ankara'da TÜRK-İŞ vardır," değil, "Türkiye'de TÜRK-İŞ vardır" dedirtilmiştir. TÜRK-İŞ tarih yazmış, tarih yazdırmıştır.

Bu başarı, mücadeleye katılan sendikalarımızdır.

Bu başarı, bu mücadeleye büyük bir özveriyle katkıda bulunan tüm Sendikalarımızın ve Şubelerinin Yöneticilerinin, işyeri sendika temsilci ve baştemsilcilerinin, üyelerininidir.

5 Nisan İstikrar Programına rağmen IMF'yi geriletebilmişsek, bunun onuru, 20 Temmuz 1994 Genel Eylemine, 26 Kasım 1994 Büyük Yürüyüşüne, 5 Ağustos 1995 Emeğe Saygı Yürüyüşü ve Mitingine, 8 Ağustos 1995 genel eylemine, Türkiye tarihinin en büyük grevlerine, 15 ekim 1995 günü Kızılay mitingine katılanlarıdır, TÜRK-İŞ Başkanlar Kurulu kararlarını uygulayanlarıdır.

Her türlü engeli aşarak, binbir tehdide ve baskıya direnerek ve her türlü tehlikeyi göze alarak, ülkemizin bağımsızlığı ve bütünlüğü için, demokrasi için ve emeğe saygı için bunlara ve benzeri eylemlere katılanlar, işçi sınıfının ve TÜRK-İŞ'in şerefini ve haysiyetini korumuş ve daha da yüceltmıştır. TÜRK-İŞ adına bu Değerli Arkadaşlarımı kutluyor, onlara şükranlarımı sunuyorum.

TÜRK-İŞ KIZILAY MEYDANINDA BÜYÜK BİR MİTING YAPTI

Genel Başkan Bayram Meral: “Bunların Bütün Amacı Türk-İş’in ve Dolasıyla Sizlerin Sesini Keserek Sermayenin Egemenliğini Kurmaktır”.

- TÜRK-İŞ, 680 bin kamu işçisi adına yürütülen toplu iş sözleşmelerindeki tıkanıklığı ve hükümetin tutumunu protesto etmek üzere Ankara’da Kızılay Meydanında büyük bir miting düzenledi.
- Çeşitli engellemelere rağmen mitinge onbinlerce işçi katılarak hükümetin uyguladığı sosyo-ekonomik politikaları protesto etti.
- Meclis’te güvenoylaması yapılırken gerçekleştirilen mitingde işçiler “Kahrolsun IMF, Bağımsız Türkiye”, “Ana baba dediler hakkınızı yediler”, “TÜRK-İŞ nerede biz oradayız” şeklinde sloganlar attılar.
- Kızılay Meydanını dolduran onbinlerce işçiye TÜRK-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral ve TÜRK-İŞ’e bağlı sendikaların Genel Başkanları birer konuşma yaptılar.

TÜRK-İŞ, 15 Ekim 1995 günü Meclis’te güvenoylamasının yapıldığı sıralarda Kızılay Meydanında büyük bir miting gerçekleştirdi. Mitingde bir konuşma yapan TÜRK-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral şu görüşleri ifade etti.

“Bütün engellemelere rağmen, bütün baskılara rağmen, yol kesmelere rağmen, Türk-İş’in birliğini, bütünlüğünü sağlayan siz değerli emekçiler, hepiniz Ankara’ya hoş geldiniz, hepinize saygılar sunuyorum.

Bayram Meral, “TÜRK-İŞ nerede biz oradayız” sloganları arasında, “Bütün planlanan bu meydanın dolmamasıydı, boş kalmasıydı. Ama sizler dağları, ovaları aşarak bu meydanı doldurdunuz, sizlerle gurur duyuyorum” dedi.

Saygıdeğer arkadaşlarım,

Bütün planlanan bu meydanın dolmamasıydı, boş kalmasıydı. Ama sizler dağları, ovaları aşarak bu meydanı doldurdunuz, sizlerle gurur duyuyorum.

Değerli arkadaşlarım,

Bizim çok ücret aldığımız propaganda yapıyor. İşçinin kimse-nin aldığı gözü yoktur. Bizler sadece emeğimizin ve alınterimizin karşılığını istiyoruz. Bugün ülkenin Başbakanı ‘işçiler greve gitti, hazineye para doluyor’ diyebilmektedir. Bu Hükümet ülkeyi 500 günde düzeltceğini söyledi. Herkese aş, işi olmayana iş, işçi kıyımına son dedi. Herkese iki anahtar vaad etti. Ancak bunlar işbaşına geldikten sonra hayat inanılmaz, ölçülerde pahalalandı. Ekmeğin kilosu 1991 yılında 2857 lira iken, bugün kilosu 36.000 lira oldu. Bugünkü hayat pahalılığında işçinin aldığı ücrete çok di-

yenlere sesleniyorum. Türk-İş’e kadar gelip işçiyi enflasyonun altında ezdirmeyeceğini söylediler. Şimdi biz onlardan verdikleri sözleri yerine getirmelerini istiyoruz.

Türk-İş’in sesini kesmek için ellerinden ne geliyorsa yapıyorlar. Bir gazete benim malımı diline doladı. Bu konular yıllardır yazılmıyor da neden şimdi gündeme getiriliyor. Bunların bütün amacı Türk-İş’in ve dolayısıyla sizlerin sesini kesmek. Benim neyim varsa T.C.’nin sınırları içindedir. Devletime helal olsun, milletime helal olsun. Ama işçinin alınterinden servet kazanan dünyanın en şerefsiz adamıdır. Bunların bütün amacı işçinin sesini keserek sermayenin egemenliğini kurmaktır.

Sayın Başbakan Hükümet programını okurken sürekli 5 Nisan’dan söz ediyor. 5 Nisan ülkeye ne getirdi? İşsizlere iş bulundu mu? Memurun sorunu çözüldü mü? Köylünün,

emeklinin durumları düzeldi mi? Bunların hiçbirisi olmadı değerli arkadaşlarım. Ancak IMF'ye verilen sözler yerine getirildi.

KİT'lerin sürekli zarar ettiğini söylüyorlar. Şimdiki Çevre Bakanı bizim 150 trilyon istediğimizi söylüyor. Biz bunun 70 trilyonundan vazgeçtik. Memura, köylüye, emekliye, dula, yetime verilmesini istiyoruz. Ancak bunlar onlara da vermiyorlar. Bugünkü konu o değildir. KİT'lerin 1994 yılında genel giderleri 137 trilyon. Bu paranın faiz gideri ise 80 trilyon. 1995 yılında 5 aylık genel gider 592 trilyon, bunun 238 trilyonu ise faizlere gidiyor. Yani Türkiye bütçesi faiz ve rant gelirlerine gidiyor. Onlara gelince para var, işçiye, memura gelince para yok. Sayın Başbakan'ın reklam danışmanı bile saatte 20 milyon ücret alıyor.

Değerli arkadaşlarım,

Bu hükümetin yapmak istediği işçi ile askeri ve polisi karşı karşıya getirmektir. Buradan herkese sesleniyorum. Asker ve polis bizim evladımızdır, kardeşimizdir.

Şimdi bir hava daha estirmek istedikler. Türk-İş'in TBMM'ni basacağı söylentileri yayıldı. O Meclis'in içine bizler öyle değil, demokratik yollardan gireceğiz. Sizler kendi arkadaşlarınızı seçerek oraya göndereceksiniz. Biz sayın milletvekillerinden birşey istiyoruz. Onlara baskı yapmak gibi bir niyetimiz yok. Bize sıkıntı çektiren Hükümete dur demelerini istiyoruz.

Şu anda size bir haber vermek istiyorum. DSP Genel Başkanı Sayın Ecevit sizlerin sözleşmesi sonucu bağlanmadı diye azınlık hükümetine red oyu vereceğini açıklamış. Kendisine teşekkür ediyorum.

5 Ağustos'tan sonra bir kere daha bu meydanı doldurarak büyük bir iş başardınız. Sizleri kutluyorum ve teşekkür ediyorum. Şimdi Başkanlar Kurulumuzu toplantıya çağırdım. Hepinize saygılar sunuyorum.

TÜRK-İŞ'e bağlı sendikaların Genel Başkanları da coşkulu kitleye birer konuşma yaptılar.

İşçiler bütün engellemelere rağmen Kızılay Meydanını doldurdular.

TÜRK-İŞ BAŞKANLAR KURULU TOPLANDI

Bayram Meral'in Kızılay Meydanında yaptığı konuşmadan sonra miting olaysız sona erdi. Daha sonra Başkanlar Kurulu'nu toplamak üzere Konfederasyon Genel Merkezi'ne giden Meral, Başkanlar Kurulu Üyeleri ile genel merkezdeki gelişmelerin değerlendirildiği toplantıdan sonra yaptığı açıklamada, Hükümetin son teklifinin yeni bir şey getirmediğini açıkladı.

HÜKÜMET GÜVENOYU ALAMADI

Başbakan Tansu Çiller'in başkanlığında kurulan DYP azınlık hükümeti Meclis'ten güvenoyu alamadı. 421 milletvekilinin katıldığı oylamada 230 milletvekili ret, 191 milletvekili kabul oyu kullandı.

MECLİS'TEKİ BAZI DYP'LİLER MERAL VE SENDİKACILARA SALDIRDI

Güven oylamasını izledikten sonra Meclis'ten ayrılan TÜRK-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral ve sendikacılara bazı DYP'liler saldırdı. Bayram Meral yaptığı açıklamada "Bütün karar Yüce Meclisimizindir. Meclis bizim meclisimizdir. Biz çoğulcu, özgürlükçü, parlamenter sistemden yana bir kuruluşuz. Bu meclisin içinden çok Cumhuriyet hükümetleri çıkar" dedi.

TÜRK-İŞ İLE HÜKÜMET ANLAŞTI

Hükümet yetkilileri ile Türk-İş yöneticileri çeşitli kez biraraya gelerek görüşmeleri sürdürdüler.

Türk-İş ile görüşmelere Hükümet adına Devlet Bakanları Cevheri, Dağ ve Aykon Doğan, Orman Bakanı Hasan Ekinci ve Çevre Bakanı Hamdi Üçpınarlar katıldı.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eski Bakanı Ateş Amikioğlu da Türk-İş ile Hükümetin anlaşma sağlanmasında önemli rol oynadı.

* Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral ve Başbakan Tansu Çiller 26 Ekim 1995 günü toplu iş sözleşmelerinde anlaşma sağladılar.

* İki tarafın anlaşmaya varması üzerine grevler kaldırıldı.

Azınlık Hükümeti'nin güvenoyu alması ve yeniden DYP-CHP Koalisyonunun gündeme gelmesi, Türk-İş ile Hükümet arasındaki görüşmelere de yansıdı.

Sık sık bir araya gelen taraflar, toplu sözleşmenin imzalanabilmesi için yoğun bir çalışma ortamına girdiler. Uzun süren zorlu görüşmelerden sonra, 26 Ekim 1995 günü anlaşma sağlanabildi. Aynı gün Başbakan Çiller ile Genel Başkanımız Bayram Meral ve Türk-İş yöneticileri varılan anlaşmayı bir basın toplantısı ile kamuoyuna duyurdular.

Anlaşmaya varılması üzerine grevlere son verildi ve grevdeki sendikalarımız üyesi işçiler işbaşı yaptılar.

Hükümet, Kamu İşveren Sendikaları ve Türk-İş Kamu Koordinasyon Kurulu arasında 27 Ekim 1995 tarihinde bir protokol imzalandı.

Protokol şöyledir:

1) İyileştirme Zammı:

Süresi sona eren toplu iş sözleşmesinin bitim tarihinde çıplak brüt aylık ücretleri oniki

milyon TL.'nin altındaki ücretler, ücret zammından önce, oniki milyon TL.'ye çekilecek ve ücret zammı bu miktar üzerine yapılacaktır.

2) Ücret Zamları:

a) 1995 yılı kamu kesimi toplu iş sözleşmeleri kapsamındaki işçilerin; süresi sona eren toplu iş sözleşmesinin bitim tarihindeki çıplak brüt aylık ücretlerine, birinci yıl birinci 6 ay zammı olarak, toplu iş sözleşmesinin yürürlük tarihinden geçerli olmak üzere işçi sendikasının tercihine göre, seyyanen brüt 3.050.000.-TL veya yüzde 16 oranında zam yapılır (Aynı toplu iş sözleşmesindeki işçiler için ayırım yapılmaz.)

b) Toplu iş sözleşmesi kapsamındaki işçilerin çıplak ücretlerine, ikinci altı ay ücret zammı olarak, yüzde 16 oranında zam yapılır.

c) Toplu iş sözleşmesi kapsamındaki işçilerin çıplak ücretlerine, üçüncü altı ay ücret zammı olarak, yüzde 18 oranında zam yapılır.

d) Toplu iş sözleşmesi kapsamındaki işçilerin çıplak ücretlerine, dördüncü altı ay ücret zammı olarak, yüzde 20 oranında zam yapılır.

3) Sosyal Yardım:

Toplu iş sözleşmesinin birinci yılında 625.000.-TL/Gün, ikinci yılında 815.000.-TL/Gün olarak uygulanır.

4) Yemek Yardımı:

Toplu iş sözleşmesinin birinci yılında 25.000.-TL/Gün, ikinci yılında 35.000.-TL/Gün olarak uygulanır.

5) Giyim Yardımı:

Süresi sona eren toplu iş sözleşmelerinde giyim yardımı (parasal) verilmesi öngörülen işçilere, toplu iş sözleşmesinin birinci yılı için yılda 800.000.-TL giyim yardımı yapılır. Giyim yardımı ikinci yıl için 1.000.000.-TL olarak uygulanır.

6) Doğum Yardımı:

Doğum yardımı 800.000.-TL'ye yükseltilmiştir.

7) Evlenme Yardımı:

Evlenme yardımı 1.500.000.-TL'ye yükseltilmiştir.

8) Ölüm Yardımı:

İşçinin kendisinin ölümünde 1.500.000.-TL eş ve çocuklarının ölümünde 750.000.-TL ve iş kazası veya meslek hastalığı nedeniyle

işçinin kendisinin ölümünde 3.000.000.- TL ölüm yardımı yapılır.

9) Toplu iş sözleşmelerinde yer alan ve yukarıda sayılanların dışında kalan diğer maktu ödemelere, birinci yıl yüzde 25,3 ve ikinci yıl yüzde 29,8 oranlarında zam yapılmaktadır. Yapılan hesaplama sonucunda yüz liranın altındaki küsuratlar yüz liraya iblağ edilecektir. (Ömek: 10.000.- TL/Gün olan bir ödeme $10.000 \times 1,253 = 12.530$ TL/Gün 12.-

600.- TL'sına iblağ edilecektir.)

10) Ücrete bağlı ödemelerin hiç birinin oranlarında artış yapılmayacaktır.

11) İşçi sendikaları tarafından yeni getirilen teklifler toplu iş sözleşmelerinde yer almayacaktır. Süresi sona eren toplu iş sözleşmelerinde yer alan ve yüzde esasına göre kabul edilmiş maddeler korunacaktır.

12) Greve katılmayıp çalışan işçiler de bu toplu iş sözleşmesinden yararlanacaktır.

Türk-İş Yönetim Kurulu üyeleri ve sendika başkanları 26 Ekim 1995 günü Başbakanlık'ta bir araya gelerek anlaşmaya vardılar.

Meral ve Çiller anlaşmadan sonra ortak bir basın toplantısı düzenleyerek imzalanan protokol metnini kamuoyuna duyurdular.

"İktidara Talip Anlayışları Dikkatle Değerlendirmek Zorundayız."

- Genel Maden-İş Sendikası'nın genişletilmiş Başkanlar Kurulu Toplantısında bir konuşma yapan Denizer, sözleşmelerin anlaşma ile sonuçlanmasının kamu çalışanları ve emeklilere de yararlı olduğunu belirtti.
- Denizer konuşmasında seçimlerde iktidara talip anlayışları çok iyi değerlendirmek zorunda olduklarını belirtti.

Şemsi DENİZER
Türk-İş Genel Sekreteri

Denizer konuşmasını şöyle sürdürdü: "Greve başladığımızda, 20 Eylül'de 5.4 olan teklif ortaya konulan grev ve çeşitli aktif eylemlerle birlikte yüzde 35'lere kadar yükseltilebildi. En önemli kazanım kamu çalışanları ve emeklilerde oldu. Memurlar, işçi ve memur emeklileri hiç hesapta olmasına, bütçede pay ayrılmasına rağmen 15 Kasım itibarıyla yüzde 53'lük bir ücret artırımını sağladılar. Elbetteki tek başımıza işçi sendikaları olarak mücadele verdiğimiz ve kazandığımız düşüncesinde olmak doğru değil. Mücadelelerin kamu çalışanları ve emekliler, top yekün emekçiler olarak birlikte verilmesi gerektiğini bilerek hareket ettik. Egemen güçlerin, siyasal iktidarın bütünlüğünü bozmak için hertürlü

çabayı göstereceğini bilerek hareketlerimizi götürdük. Memurlar ve emekliler için yeterli olmasada bir kazanım elde ettiklerini ifade etmekte yarar vardır.

Çalışmalarımız ve mücadelelerimiz öncelikle Kurumun ileriye dönük devamını sağlamaktır. Bu konuda siyasal düşüncesi belli. Özelleştirme bir amaç olarak görülüyor. Türkiye'nin kurtuluşunu özelleştirme üzerine bağlayan bir anlayış var. Bu anlayış özelleştirilemeyen KİT'lerin kapatılmasından yana. Sanayiden devletin elini çekmesinden yana.

TTK özelleştirme şansı olmayan kuruluşlardan bir tanesi. Onun için kapatılması gündeme geliyor. Bu anlayışla program hazırlanıyor.

Diğer bir anlayış ise üretimin artırılması, Türkiye'nin kömür ihtiyacının buradan temin edilmesi anlayışıdır.

Bu anlayışları dikkatle değerlendirmeliyiz.

Burada önemli olan, bu kuruluşun üretim artışının sağlanmasıdır. Kuruluşumuz öyle anlatıldığı gibi çok zarar eden, çok zorda olan ve devletin parası ile geçinen bir kuruluş değil. Medya vasıtasıyla anlatıldığı gibi trilyonlarca zarar eden ve kambur bir kuruluş değil. Kurum kendi yağı ile ayakta kalabilen kuruluşlardan birisi. Ancak geçmiş dönemlerden gelen bir borç ve faiz botağı içinde. Geçmişte bilerek özel bankalardan yüksek faizle kredi kullanılmış ve anlayış tüm KİT'leri açmaza sokmuştur. Borç ve faizler artarak günümüze gelmiştir. Görülen zarar rakamları buradan kaynaklanıyor. Gelir ve gider durumuyla kurum bugün kendi yağı ile kavrulabilir durumdadır.

Seçim dönemine girdik. 24 Aralık'ta Türkiye'nin 4-5 yıllık yönetimi belirlenecek. İktidara talip olacak anlayışları dikkatle değerlendirmek durumundayız. Biz bu konularda önce üyelerimizi sonra kamuoyunu aydınlatmak zorundayız. Eğer anlatamazsak Kurumun geleceği tehlikededir."

YENİ HÜKÜMET ve BEKLENTİLER

DYP-CHP Koalisyon Hükümeti 5 Kasım günü 243 milletvekilinden aldığı güvenoyu ile kuruldu. 31 Ekim günü Meclis'te okunan programda, 52. Hükümet'in öncelikli görevinin 24 Aralık 1995'te genel seçimin yapılmasını sağlamak olduğu belirtildi.

Türkiye son aylarda çok yönlü tartışmalara sahne oluyor. Bir yanda "Avrupa ile bütünleşmek yolunda çok önemli bir nokta" olarak tanımlanan Gümrük Birliği'nin gerçekleşmesinde sona doğru yaklaşırken, diğer yanda erken seçim belirsizliği var. Hükümet Programı'nda, 52. Hükümet'in hem bir "Seçim Hükümeti", hem de hayati konularda bir "Çözüm Hükümeti" olduğu belirtiliyor. Bu çerçevede, demokratikleşme çabalarının kararlılıkla sürdürüleceği, Gümrük Birliği'nin gerçekleştirileceği, ulusal çıkarları ve bağımsızlığı gözetken kişilikli dış politika uygulamasına devam edileceği, yolsuzluk ve usulsüzlüklerin üzerine kararlılıkla gidileceği, özelleştirmenin sürdürüleceği ve altyapı yatırımlarına devam edileceği söyleniyor.

Program'da, toplumsal barıştan ve gelir dağılımındaki adaletsizliğin iyileştirilmesine yönelik çabalardan da söz ediliyor. Ancak hemen belirtelim ki, Hükümet'in gelir dağılımındaki adaletsizliği iyileştirmekten kastı, kamu işçisinin ücretlerini enflasyon karşısında eritmektir. 1995 yılı kamu kesimi toplu iş sözleşmelerinde varılan anlaşma noktası,

Enver TOÇOĞLU
Türk-İş Genel Mali
Sekreteri

Program'da, "gelir dağılımındaki adaletsizliği kısmen iyileştiren olumlu bir adım" olarak tanımlanmaktadır.

Türkiye DYP-CHP Hükümetini ilk defa yaşamıyor. Bu partiler 4 yıldır iktidarda. Çalışan kesimlere olumlu vaadlerde bulunarak iktidar oldular. 5 Nisan kararlarına kadar bu vaadlerin çok azını gerçekleştirdiler. 5 Nisan kararlarından sonra ise, başta kamu kesimi çalışanları olmak üzere, ücretli kesimlere yoğun bir saldırı başlatıldı. Bu saldırı tüm hızıyla devam ediyor.

Seçim hükümetinin yanı sıra "Çözüm Hükümeti" olma iddiasındaki 52. Hükümetin, ülke sorunlarını ülkenin ve halkın çıkarları doğrultusunda çözmede ne derece başarılı olacağını zaman gösterecek. Yeni yatırımlar yapılması, vergi kaçağının önlenmesi, enflasyon düşü-

rülmesi, KİT'lerin fazi batağından kurtarılması, işsize iş ya da işsizlik sigortası ve işi olana insanca yaşamaya yetecek ücret sağlanması, gelir dağılımındaki adaletsizliğin giderilmesi, büyük ölçüde tahrip olan "sosyal devlet" anlayışının yeniden egemen kılınması bizim talebimizdir.

Emeğe saygı gösterilen bir ülkede yaşama umudumuzu hiçbir zaman kaybetmeyeceğiz. Bu umudun gerçekleşmesi, emeği ile geçinen kesimlerin aktif siyaset içinde yer almasına bağlıdır. Bugüne kadar oylarımızı kendimize en yakın gördüğümüz siyasi partilerin adayları için kullandık ama, seçerek Meclis'e gönderdiğimiz kişileri denetlemedik. Denetlemeliydik. Oy verdiğimiz siyasi partilerin programlarının çalışan insanların çıkarları doğrultusunda oluşturulması için fazlaca bir çaba harcamadık. Harcamalıydık.

1995 yılında kazandığımız tecrübe bir gerçeği tekrar gözler önüne serdi. Tüm dünyada olduğu gibi, Türkiye'de de ücretli kesimlerin haklarını kısıtlama ve sosyal devlet anlayışını ortadan kaldırma yönünde güçlü bir rüzgar esiyor. Rüzgarın yönünü tersine çevirebilmek için bir yandan sendikalar içindeki örgütlülüğümüzü korumak, diğer yandan mutlaka aktif siyaset içinde yer almak durumundayız. Yeni dönemde başarıya ulaşmanın yolu sendikal mücadeleyi siyasi mücadele ile tamamlamaktan geçiyor.

TÜRKİYE MADEN-İŞ SENDİKASI 5. GENEL KURULU YAPILDI

Genel Başkanlığa yeniden seçilen Hüseyin Kayabaşı:

“Sendikalara, örgütlü işçilere saldırı, ve onların borazanlığını yapan bir kısım medya ve bu medyaların dolar ücretli yorumcuları, yazarları şunu iyi bilsinler ki, sendikalar hep varolacaktır ve hakça bölüşümün olduğu, demokrasinin her unsuruyla yerleştiği, yağma ve talanın olmadığı bir Türkiye için mücadelelerini sürdüreceklerdir”

TÜRKİYE MADEN-İŞ Sendikası 5. Genel Kurulu 13-14-15 Ekim 1995 tarihlerinde Ankara’da yapıldı. Divan Başkanlığını TÜRK-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral, Başkan Yardımcılıklarını TÜRK-İŞ Genel Eğitim Sekreteri Salih Kılıç ve T. Maden-İş İç Anadolu Şube Başkanı Tevfik Dalgali’nin yaptıkları Genel Kurulda Genel Başkanlığa yeniden H. Hüseyin Kayabaşı seçildi. Yönetim Kurulu şu isimlerden oluştu: Genel Başkan Vekili Nevzat Yavuz, Genel Sekreter: İsmail Mengü, Genel Mali Sekreter: Mustafa Engin, Genel Teşkilatlandırma Sekreteri: Orhan Şimşek, Toplu Sözleşme ve Mevzuat Sekreteri: Ferit Bengisu, Genel Eğitim ve Araştırma Sekreteri: İhsan Dokur.

Türkiye Maden-İş Genel Başkanı Kayabaşı Genel Kurulda yaptığı konuşmada özetle şunları söyledi:

“Genel Kurulumuzu, işçi sınıfının ve sendikal hareketin ülke gündemine her düzeyde damgasını vurduğu, bir dönemde gerçekleştirmenin onurunu yaşamamızın mutluluğu içindeyim.

Sınıf kardeşi diğer yüzbinlerce işçi gibi, bu onuru yaşamamızda günlerdir kararlı bir biçimde sürdürdüğü grevleriyle, konfederasyonunun, sendikasının aldığı eylem kararlarında birlik ve dayanışma içinde, yüzde yüz katılımı sağlayan bir avuç çıkar çevresinin güdümüne girmiş;

IMF emri altına girmiş, çalışan, üreten, hakkını arayan işçiye, memura, sefalet içinde yüzen emeklisinin hakkı istemlerine kulaklarını tıkamış, ülkeyi yağma ve talan cennetine dönüştürmüş bir hükümetin istifasını sağlayan siz maden emekçilerine sizlerin şahsında yönetim kurulumuz ve

şahsım adına bir kez daha en içten teşekkürlerimi, saygılarımı sunmak istiyorum.

Bu ülkede, işçileri, sendikaları yok sayarak, çalışanlara üretenlere sırtını dönerek, bir avuç sermayeye ve IMF’ye sırtını dayayarak, siyaset yapılamayacağını gösterdiğiniz için;

Ülke yönetme iddiasında olan, ancak, demokratik ve meşru zeminlerde ortaya koyduğu kararlı mücadele ile hakkı istemlerini dile getiren emekçilere ve onların örgütlerine kin tutan bir Başbakanın, bu yaklaşımını sürdürdüğü sürece başbakan kalamayacağını gösterdiğiniz için;

Sermayenin ve Hükümetin dene-

timindeki bir kısım medya borazanlarının kamuoyunu aleyhimize oluşturmak için, melek ilkelerini ayaklar altına alırcasına saldırmalarına karşın kararlılığımızı yitirmedığınız için teşekkür ediyorum. Sağolun, varolun.

Değerli Delegeler,

Bizler, bu ülkede, tek programlı Hükümetler istiyoruz.

Yaptığı ve halkına sunduğu programı uygulayan Hükümetler, iktidarlar istiyoruz.

IMF’ye bir avuç sermayedara, Hükümet etrafında odaklanmış çıkar çevrelerine hesap veren, boyun eğen, hizmet eden değil, halkına, seçmenine hizmet eden Hükümetler istiyoruz.

Uluslararası sermayeye kul köle olan Hükümetler istemiyoruz.

Uluslararası sermayenin ve emperyalist ülkelerin dayattığı ekonomik-politikaları uygulamayacak hükümetler istiyoruz.

İşçiler ve sendikalar olarak artık siyasetin tam da içinde olacağız.

Siyaseti bir avuç azınlığın tekeli-ne bırakmayacağız.

Biliyoruz ki, ekonomik, sosyal, demokratik tüm sorunlarımızın çözümü siyasette.

Toplumsal tüm ezilen kesimlerinin, yoksul kesimlerinin, iktisaden güçsüz kesimlerinin sorunlarına etkili bir biçimde sahip çıkıp çözüm üretebilmenin yolu siyaset yapmaktan geçmektedir.

Siyasete doğrudan müdahale edeceğiz.

Bunu tartışıp bir işçi-emek partisi kurmak çerçevesinde gerçekleştirebileceğimiz düşüncesindeyim.”

GENEL MADEN-İŞ SENDİKASI 5. OLAĞAN GENEL KURULU YAPILDI

GENEL MADEN-İŞ 5. Olağan Genel Kurulu 29-30 Eylül, 1 Ekim 1995 günlerinde yapıldı. Genel Başkan Şemsi Denizler yeniden Genel Başkanlığa seçildi. Yönetim Kurulu şu üyelerden oluştu: Genel Başkan Yardımcıları Selahattin Ataman ve Şenol Yazıcıoğlu, Genel Sekreter Erdem Ercan, Genel Mali Sekreter İrfan Akyiğit, Genel Teşkilat Sekreteri Yılmaz Tezer, Genel Eğitim Sekreteri Çetin Altun.

Divan Başkanlığını TÜRK-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral'in yaptığı Genel kurulda Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ziya Halis de bir konuşma yaptı. Genel Kurula ANAP Genel Başkan Yardımcısı Şevket Kazan, İşçi Partisi Genel Başkanı Doğu Perinçek, Zonguldak Milletvekili Necdet Yazıcı, TÜRK-İŞ Genel Teşkilatlandırma Sekreteri Sabri Özdeş, TÜRK-İŞ Genel Eğitim Sekreteri Salih Kılıç, TÜRK-İŞ'e bağlı sendikaların genel merkez ve şube yöneticileri ve Zonguldak'taki demokratik kitle örgütleri ve siyasi partilerin temsilcileri katıldı.

Genel Kurulun birinci günü, TÜRK-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral, TÜRK-İŞ Genel Sekreteri ve Genel Maden-İş Sendikası Genel başkanı Şemsi Denizler yabancı konuklarla birlikte Asma'da grev yerini ziyaret ederek grev gömleği giydiler ve çarşı içinde yapılan yürüyüşe katıldılar.

Şemsi Denizler Genel Kurulda yaptığı konuşmada, Hükümeti, IMF ve Dünya Bankası'nın direktiflerini uygulamakla eleştirdi. Denizler özetle şu görüşleri savundu.

"Geçirdiğimiz üç yılın hergünü mücadele ile geçmiştir"

Mücadele ile geçmiştir çünkü işçilerimiz, kamu görevlileri, tüm çalışanlar sistematik saldırılarla karşı karşıya kalmıştır.

Örneğine "12 Eylül" koşullarında bile rastlanmayan saldırılarla çalışanların temel hak ve özgürlükleri tehdit edilmeye; kazanılmış hakları ortadan kaldırmaya; her ülkede çalışma barışını gerçekleştirmede en etkin araç kabul edilen grevli serbest toplu pazarlık kağıt üzerinde bırakılmaya çalışılmıştır.

Bu dönemde yurt düzeyinde yaşanan ve maden işçileri olarak hepsinde üzerimize düşen sorumlulukları yerine getirdiğimiz etkinlikleri hatırlatmak istiyorum.

Geçirdiğimiz dönemde, TÜRK-İŞ Başkanlar Kurulu 8. Olağan toplantı yanı sıra

Genel Başkanlığa yeniden seçilen Şemsi DENİZER: "GEÇİRDİĞİMİZ ÜÇ YILIN HERGÜNÜ MÜCADELE İLE GEÇMİŞTİR"...

18 kez olağanüstü toplanmak zorunda kalmıştır. Koşullar işçi hareketini sık sık eylemlere sevk etmiş, 1993'de Adana, İzmir ve Sivas'ta işçi kurultayları toplanmış, bunu 1994'ün Samsun, Lüleburgaz ve Zonguldak kurultayları ile bölge toplantıları izlemiştir.

26 Mart yerel seçimleri öncesinde halkımız siyasal partilerin tutumu konusunda uyarılmış, IMF'nin istekleri doğrultusunda hazırlanan "5 Nisan Ekonomik Önlemler Programı"na karşı çıkmış, Nisan ve Mayıs 1994 aylarında Ankara'da, Zonguldak'ta, İstanbul'da İstanbul'da düzenlenen mitinglerde hükümetin tutumu protesto edilmiş, 12 Temmuz günü yurt çapında genel eylem yapılmıştır. Kasım 1994'te Ankara'da yaklaşık 100.000 işçinin katılımı ile gerçekleştirilen miting ve protesto yürüyüşünü, 30 Nisan 1995 Ankara mitingleri izlemiştir. 8 Ağustos günü genel eylem tekrarlanmış ve 20 Eylül günü de kademeli olarak, grev yasağı kapsamı dışındaki tüm iş-kollarında grevler başlatılmıştır.

Ulusal düzeyde, TÜRK-İŞ önderliğinde örgütlenen bu mücadele tüm boyutlarıyla Zonguldak'ta, Karabük ve Bartın'da yaşanmıştır.

Siyasal ve ekonomik egemenliğin sahipleri kendilerini sürekli bir biçimde avantaj sağlayan statikonun değişmesini elbette istemeyeceklerdir.

Önce bunların etkisiz hale getirilmesi gerekmektedir.

Çarkları kalkınma ve toplumsal çıkar yönüne çevirebilenin, döndürebilenin başkaca yolu yoktur.

Bu elbetteki zor bir iştir.

Örgütlülük ister; halk kitlelerinin örgütlü ve bilinçli desteğinin sağlanması gerekir.

Türkiye'de işçi sınıfı; iktisaden güçsüz durumdaki tüm halk kesimleri, kalkınmış Türkiye'de çocukları için huzurlu, istikrarlı bir yaşam düşünüyorlarsa, bu konuyu artık son derece ciddi bir biçimde düşünmek mecburiyetindedir.

Bilmeliyiz ki, az önce belirttiğim gibi, sermayeye gözönünde iş, artık "ya biz, ya onlar" noktasına gelmiştir. Devlet desteğinde bize karşı, "sınıf mücadelesi" yapmakta dırlar.

Biz örgütlü gücümüzle eşitlikçi, adaletli, demokratik, hakça bir düzen kurmak için, "sosyal devleti" tüm kurum ve kurallarıyla yeniden hayata geçirebilmek için kolları sıvamalıyız, kuyuyu derinleştirmeliyiz.

"Bu mücadeleler bizim var olma, ya da yok olma mücadelemizdir" derken kastettiğimiz de budur.

Tekrar ediyorum: herşeyi yerli yerine oturarak, son derece dikkatli bir durum muhakemesi yapmak ve tesbitlerimiz doğrultusunda birlik ve beraberlik içinde hareket etmek mecburiyetindeyiz.

Bütün bunları yapanların, bir anlamda kendi kuyularını da kazdıklarını görmeliyiz.

PETROL-İŞ SENDİKASI 5. GENEL KURULU YAPILDI

PETROL-İŞ Sendikasının 22. Olağan Genel Kurulu 6-8 Ekim 1995 günlerinde İstanbul'da yapıldı. Divan Başkanlığını TÜRK-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral, Başkan Yardımcılıklarını DERİ-İŞ Sendikası Genel Başkanı Yener Kaya ve BASIN-İŞ Sendikası Genel Başkanı Ali Ekber Güvenç'in yaptıkları Genel Kurul'un seçimler sonucunda Petrol-İş Genel Başkanlığına Bayram Yıldırım, Genel Sekreterliğine Mansur Burgucu, Genel Mali Sekreterliğine Adnan Özcan, Genel Örgütlenme ve Eğitim Sekreterliğine Yusuf Doğan, Genel Yönetim Sekreterliğine Mustafa Çavdar seçildiler.

Genel Kurulda ilk konuşmayı yapan Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral özetle şunları söyledi: "Şu anda işçi sınıfı ve sendikalar var olma yok olma mücadelesiyle karşı karşıyadır. İşçi sınıfı bugüne kadar siyasete balkondan bakmıştır. En büyük eksikliğimiz budur. Siyasete yön vermemişiz, içinde olmamışız, ağırlık koymamışız. Artık o dönem kapanmıştır, siyasiler bu-

Genel Başkanlığa seçilen Bayram Yıldırım:
"Türkiye işçi sınıfı hareketi, varolan partilerle ilgili söyleyemiyorum, siyasallaşmak zorundadır".

nu çok iyi bilsin. Artık siyasete, ülke sorunlarına balkondan değil, ta onun göbeğinde olacağız, onun içinde olacağız, yön vereceğiz.

Bugüne kadar 240 bin kişi Kızılay'a kadar gelmiş orayı işçi sınıfının, Türk-İş'in adına yazmış onurluca geri dönmüş, evine gitmiş. Dünya'nın hiç bir yerinde böyle bir şey olmamıştır.

Gelecekte biz birlik bütünlük içerisinde bu sıkıntıları da aşacağız. Onurlu tarihimize, onurlu mücadelemize yenilerini katacağız. O meydanlara gelin önünüzde yürüyeceğiz, ölümüne de olsa".

22. Olağan Genel Kurulun açış konuşmasını yapan Genel Başkan Adnan Özcan Hükümet sorunların çözümünde halkımızın değil, IMF'nin isteklerini kabul etmiş, onlara göre adımlar atmıştır. Özellikle 1994 ve 1995 yıllarında yo-

ğunlaşan sorunların kaynağı budur" dedi.

Petrol-İş Genel Başkanlığına seçilen Bayram Yıldırım özetle şu görüşleri dile getirdi:

"Ekonomik, siyasal ve sosyal alanlarda yaşadığımız sıkıntıların bir kez uluslararası boyutta olduğunu uluslararası sorunlardan kaynaklandığını özellikle Türkiye gibi gelişmekte olan ülkelerin tamamen ekonomik politikalarının uluslararası tekeller ve ABD emperyalizminin ürettiği politikalarla çizildiği, o çizgide politikaların ülkemizde geliştirildiğini 24 Ocak kararıyla başlayan ve 5 Nisan İstikrar Paketiyle pekiştirilen özellikle 12 Eylül Rejiminin zorlamasıyla, baskısıyla Anayasa ve yasalarla bu zemin üzerine oturan siyasi iktidarlara bu politikaları ülkemizde hayata geçirmeye çalıştıkları biliniyor".

TEKGIDA-İŞ SENDİKASI GENEL KURULU YAPILDI

- **Genel Kurulda Orhan Balta yeniden Genel Başkanlığa seçildi.**
- **Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral Divan Başkanlığı görevini yaptı.**

TEKGIDA-İŞ Sendikası'nın 10. Olağan Genel Kurulu 6-8 Ekim 1995 tarihlerinde yapıldı. ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz'ın da katıldığı Genel Kurulda Divan Başkanlığına Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral, yardımcılıklarına ise Türk-İş Genel Sekreteri Şemsi Denizler ve Genel Eğitim Sekreteri Salih Kılıç seçildiler.

Genel Başkan Orhan Balta yaptığı konuşmada özetle şu görüşlere yer verdi:

“Sevgili Delegeler;

Demokrasi ilkelikler değil, ilkeler rejimidir. Bizde ise, ilkeler sisler altında bırakılırken, yalnızca ilkelikler gün ışığına çıkarılıyor. Emek sömürsü bizde, insan hakları ihlalleri bizde, sosyal adaletsizlik bizde, hukukdışılık bizde, baskı bizde. Bütün bunlar, 21. yüzyıla girerken, demokratik olduğunu iddia eden bir ülke için yüzkarası ilkelikler.

Biz bu ilkelikleri aşma mücadelesi veriyoruz. Bir yandan, yurtaş değil, kul isteyen baskıcı devlet yönetme ve anlayışını hedef alırken; öte yandan, demokrasinin ancak sosyal politikalarla desteklenmiş ekonomik model yaklaşımı ile kök salıp yaşayacağı gerçeğinden yola çıkıyoruz.

Eğer ekonomimiz, üretimi değil kolay para kazanmayı, köşe dönücülüğü teşvik ediyorsa;

Eğer ekonomimiz, yalnızca bir avuç sermayedarı daha fazla zengin kılma peşindeyse;

Eğer ekonomimiz, geniş halk kitleleri için eğitim, sağlık, güvenlik gibi temel alt yapı hizmetlerini sağlayamıyorsa;

Eğer ekonomimiz, gelir adaleti değil, adaletsizliği üzerine inşa edilmiş bir politika üzerinde yürüyorsa;

Eğer ekonomimiz, ulusal çıkarlar değil, uluslararası finans çevrelerinin çıkarları doğrultusunda yönlendiriliyorsa;

Demokratik rejimimiz gölge oyunundan farklı bir anlam taşımayacaktır. Nitekim, taşıyor da. Çıtalaları kimin elinde olduğu belli olmayan gölge karakterler, yıllardan beri bir görünüp, bir kayboluyor. Bizler de yıllardan beri “sayın se-yirciler” olarak izliyoruz oyunu.

Artık seyirci yerine aktör olma zamanı geldi arkadaşlar.

Oyunu biz kurgulayıp, sahneye koyacağız, bizler oynayacağız.

Görülüyor ki, bizden başka öncü yok. Bizden başka sivil örgüt yok. Milyonların umudu da, öncüsü de, yol göstericisi de biziz. Milyonların ortak sesi olmak zorundayız.

Bu ülkede 5 milyona yakın işsiz var. Ücretli çalışanların sadece üçte biri sigortalı. Sağlık hizmetlerinden yararlanmak artık mümkün değil. Bir yandan teknik ve eleman açısından yetersizlik, diğer yandan paralı hizmetlerin ön plana çıkmış olması, insanları hastane kapılarında ya öldürüyor, ya rehin bırakıyor. Eğitim, başka bir içler acısı durum. Parası olmayanın okuma

şansı çok az. Bu şansı yakalayabilenlerin ise, iyi eğitim alma imkanları hiç yok.

Bütün bunlara karşı, anlı şanlı liberalist hükümetimizin bulduğu çözüm yolu açık: Reklam ve kredi rüşveti verdiği yurtsever medyamızın tamgaz desteği ile kamu işletmelerinin satılmaması sonucu, ne okullar, ne hastaneler, ne lüks konutlar kaçırdığımız ballandıra ballandıra anlatıyorlar. Sadece harcadıkları, medyaya dağıttıkları reklam pastası ile kaç tane okulun öğretmen sorunun, kaç tane hastane-nin eksik araç-gerecinin tamamlanacağını hesabını yapmışlar mı acaba? Ya bütçeden vergisiz faiz geliri diye rantiyeye aktarılan trilyonlarca lira ile kaçırılan hizmetler. Yıllardan beri bir türlü çözüme kavuşmayan terör olayları nedeniyle, silahlanmaya aktarılan trilyonlar? Yıllardan beri bu işletmelere yapılmayan yatırımlar nedeniyle eskiyen teknolojilerin, ortaya çıkan üretim kayıplarının, çürüyen işletmelerin ülkenin geleceğini yoketmesinin hesabını kim verecek?

Yapılan seçimler sonucunda TEKGIDA-İş Sendikası'nın Yönetim Kurul şu şekilde oluştu:

Genel Başkan : Orhan BALTA

Genel Sekreter : H. Hüseyin KARAKOÇ

Genel Mali Sekreter : Korkut GÜLER

Genel Teşkilat Sekreteri : Zeki ŞEŞEN

Genel Eğitim Sekreteri : Cabbar YILDIRIM

ŞEKER-İŞ SENDİKASI GENEL KURULU YAPILDI

- * Şeker-İş Sendikası'nın 15. Olağan Genel Kurulu 3-5 Kasım tarihlerinde Sendika'nın salonunda yapıldı.
- * Genel Kurul sonunda Genel Başkanlığa Ömer Çelik seçildi

"72. yılını kutladığımız Türkiye Cumhuriyeti Devleti bugün dengesizlikler, aşırılıklar ve tezatlar ülkesi haline gelmiştir. Büyük Atatürk hiçbir mandacılığı kabul etmemiş ancak, bugün ülkemizi yönetenler IMF'nin boyunduruğu altına girerek ekonomik alanda mandacılığı kabul etmişlerdir. Yüzyıllarca bağımsız yaşamış Türk halkına bugün ekonomik yönden esaret reva görülmüştür. Bugün çektiğimiz sıkıntıların temelinde bu vardır, yarın çekeceğimiz sıkıntıların temelinde de bu olacaktır." dedi.

Genel Başkan	: Ömer Çelik
Genel Başkan Vekili	: Vahap Polat
Genel Sekreter	: Fethi Tekin
Genel Mali Sekreter	: Alaaddin Aktaş
Genel Eğitim ve Teşkilat	
Sekreteri	: Erdoğan Pehlivanoğlu

Şeker-İş Sendikası'nın 15. Olağan Genel Kurulu 3-5 Kasım tarihlerinde yapıldı. Genel Kurul'da Divan Başkanlığı'na Türk-Metal Sendikası Genel başkanı Mustafa Özbek seçildi.

Genel Kurulu bir konuşma ile açan eski Genel Başkan Hikmet Alcan özetle:

"İşçi hareketi omuz omuza verip kenetlenerek gerçekleştirdiği eylem ve mücadelelerle tarihini taçlandırdı.

İşçi hareketi birlikte yürüttüğü büyük mücadeleler ve son olarak 1995 toplu sözleşmelerinde tıkanması üzerine gerçekleştirdiği toplu grevlerle sendikaları yoketme ve hakları gaspetme girişimlerini saf dışı bıraktığı gibi, iktidarlara sarsacak boyutlarda büyük bir güç olduğunu Türkiye kamuoyuna gösterdi.

İşçilerin büyük gücü karşısında sürekli geri adım atmak zorunda kalan Hükümet, bu kez işçilerin sergiledikleri örgütlü yapıyı bölme teşebbüsünde bulundu. Ardından da grev ertelemelerine girişti.

Sendikamız ŞEKER-İŞ tüm bu eylem ve mücadelelerde TÜRK-İŞ çatısı altında etkin bir şekilde yer aldı" dedi.

Genel Kurul'da Genel Başkanlığa seçilen Ömer Çelik'te konuşmasında,

T. DERİ - İŞ GENEL KURULU YAPILDI

Genel Başkanlığa yeniden Yener Kaya seçildi.

Türkiye Deri-İş Sendikası'nın 25. Olağan Genel Kurulu 30 Eylül-1 Ekim tarihlerinde yapıldı. Genel Kurulda Divan Başkanlığı'na Türk-İş Genel Eğitim Sekreteri Salih Kılıç, yardımcılığına ise Petrol-İş Genel Mali Sekreteri Adnan Özcan seçildi.

Genel Kurul'da bir konuşma yapan Genel Başkan Yener Kaya özetle şunları söyledi:

"Bugün buradan, Beykoz'da Van'da, Sarıkamış'ta, Tercan'da ve Çanakkale'de GREV'e çıkan Deri ve Ayakkabı işçilerini selamlıyorum. Ülkenin dört bir yanında Grev'e çıkan yüzbinlerce işçiyi selamlıyorum

ve haklı mücadelelerini destekliyoruz. İşçilerin bu mücadelesine hiçbir Hükümet dayanamaz, dayanamadığı da görülmüştür.

Ekonomik krizin üstesinden gelebilmek için 5 Nisan İstikrar Tedbirlerini yürürlüğe koydular. Bu 5 Nisan İstikrar Paketinin (İMF) Uluslararası Para Fonunun istekleri doğrultusunda hazırlandığını bilmeyenimiz yok. IMF'ye bir niyet mektubu verdiler. Bu mektupda neler yapacaklarını tek tek yazdılar. Bu mektupda Türkiye'de özelleştirilecek ve kapatılacak Kamu İşletmelerini isimleri de var. Beykoz Deri ve Kundura Sanayi İşletmesi kapatılacak işletmeler arasında yer alıyordu.

Uluslararası Para Fonu, Uluslararası sermayenin çıkarlarını koruyan Uluslararası bir finans kuruluş. Amerika, İngiltere gibi birkaç devletin yönetiminde. Bu örgüt (ve birde Dünya Bankası) her ülkenin hesabını tutuyor. Ülkenin neyi yapıp neyi yapmıyacağına o karar veriyor.

Uluslararası Para Fonu ve Dünya Bankası bizim gibi ülkeleri parmağına takmış oynatıyor. Acı ama gerçek bu. Sonra da bizim politikacılarımız

ve sermayedarlarımız ve medyamız "Egemenlik Millettin",

Değerli Delegates,

Demokratik hak ve özgürlükler, ekmekten sudan daha önemlidir ve önceliklidir. Bu hak ve özgürlüklerden yoksun olan toplumlar, insanlıklarından kaybetmeye, hayvanlaşmaya ve köleleşmeye mahkumdurlar. Her ikisi de insanlığın doğasına aykırı şeylerdir. Geniş hak ve özgürlükler toplumları ve insanlığı yüceltir, yaratıcılaştırır, üretkenleştirir.

O nedenle öncelikle demokratik hak ve özgürlükler diyoruz ve bunların bir an evvel verilmesini istiyoruz.

Bize demokratik haklarımızı ve özgürlüklerimizi versinler, biz ekmeği ve suyu almasını biliriz, biz sermayeye karşı mücadele etmesini biliriz. Biz kendimizi savunmasını ve hak almayı biliriz. Yeter ki bize demokratik haklarımızı versinler.

Değerli Delegates,

1) Türkiye Cumhuriyeti Devletinin initer yapısından, insan haklarına saygılı, laik ve demokratik sosyal hukuk devletinden vazgeçilemez.

2) Köklü bir Anayasa değişikliğine gidilmeli ve gerçekten Demokratik bir Anayasa yapılmalıdır.

3) Düşünmeyi ve örgütlenmeyi yasaklayan tüm engeller kaldırılmalıdır. Bu anlamda Terörle Mücadele Yasası'nın 8. Maddesi hemen kaldırılmalıdır.

4) Faili meçhul cinayetler sona erdirilmelidir. Failleri yakalanıp adalete teslim edilmelidir. Yasaların hakimiyeti tesis edilmelidir. Demokratik Hukuk Devleti gerçekleştirilmelidir.

5) Grev yasakları ve ertelemeleri kaldırılmalı, Lokavt yasaklanmalı, Yüksek Hakem Kurulu emredici nitelikte olmaktan çıkarılmalıdır."

BASIN-İŞ GENEL KURULU YAPILDI

BASIN-İŞ sendikasının 14. Olağan Genel Kurulu 4-5 Kasım 1995 tarihleri arasında Ankara'da yapıldı. Divan Başkanlığını TÜRK-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral, Başkan Yardımcılarını TÜRK-İŞ Genel Teşkilatlandırma Sekreteri Sabri Özdeş ve TES-İŞ Başkan Vekili Mahmut Özönur'un yaptıkları Genel Kurulda BASIN-İŞ Genel Başkanlığına yeniden Ali Ekber Güvenç seçildi. Yönetim Kurulunun diğer üyeleri şu isimlerden oluştu: Genel Başkan Vekili Erol Alkan, Genel Başkan Vekili Nazmi Çolak, Genel Sekreter Yakup Akkaya, Genel Sekreter Yardımcısı İlhami Çelik, Genel Mali Sekreter Mehmet Karayılmaz, Genel Teşkilatlandırma Sekreteri Halil Kuzel, Genel Eğitim Sekreteri Alişan İnal, Genel Mevzuat Sekreteri Mehmet Aktaş.

BASIN-İŞ Genel Başkanı Ali Ekber Güvenç Genel Kurul'da yaptığı konuşmada şu görüşleri ifade etti:

"14. Genel Kurulumuz, işçi sınıfının Ekonomik ve Demokratik hak kazanımlarına karşı sürekli ve sistemli bir saldırının başladığı bir süreçte toplanmaktadır. Haklarımıza göz diken ve saldırılarını artıran sermayeye karşı, geçtiğimiz günlerde ortaya koyduğu eylemlerle, miting ve yürüyüşlerle ve yığınsal Grevlerle cevap veren tüm işçi kardeşlerimi, bu arada tüm bu eylemlere ve direnişlere katılıp destek veren Basın-İş üyesi arkadaşlarımı kutluyorum.

Genel Başkanlığa yeniden seçilen Ali Ekber Güvenç: "Bu dönemde sendikaları ve işçileri hedef seçen siyasi iktidara karşı büyük mücadeleler verdik"

Yıllardır 12 Eylül yasaları ile ülke yönetiminin Demokrasi ayıbı olduğunu söyleyerek bu arada işçilerinde oyunu alarak iktidar olanlar, halkın oyları ile yasaklarını kaldıranlar bugün işçilerin ve halkın karşısına geçebilmektedir. Grevler 2 ay ertelensin bundan bir şey çıkmaz diyebiliyorlar. Bunu söyleyenlerin dününü ve bugününü iyi biliyor, iyi tanıyoruz. Geçmişte yollar yürümekle aşınmaz diyenler, işçi sınıfına Demokrasi dersi verebiliyorlar. Demokrasi ve insan hakları konusunda işçi sınıfımızın kimseden demokrasi dersi almaya ihtiyacı yoktur, tam tersine, herkese Demokrasi dersini artık biz veriyoruz.

1995 yılında Grevlerimiz ve Kamu Toplu İş Sözleşmeleri, işçi sınıfı için bir sınav oldu. Bu toplu iş sözleşme ve Grevlerimiz ile önemli deneyimler kazandı. Ancak, sınıflar mücadelesinde her dönemde ihanet edenler olmuştur. Bu dönemde de ihanet edenler oldu. Yazıklar olsun onlara.

Bu dönemde sendikaları ve işçileri hedef seçen, Siyasi iktidara karşı büyük mücadeleler verdik. İster bilerek, ister bilmeyerek olsun. Gece karanlığında sendikacıları avlamak için tuzak kuran ve bu nedenle siyasal iktidarın tuzağına düşen, sınıfa sırtını dören, gece gündüz demeden direnen, grevlerde uykusuz gecelerde mücadele eden işçilerin umutlarını kıran, daha düşük zamlarla toplu iş sözleşmeleri imzalayıp birliğin bozulmasına neden olanların yaptıklarını doğru buluyorsanız alkışlayın, yanlış buluyorsanız onları protesto etmek sizin en doğal hakkınız.

Kısaca özetlemek gerekirse sermaye sınıfı ulusal devlete karşı saldırıya geçmiştir.

Bu saldırıyı durdurmanın ve önlemenin yolu Sosyal Devlete sahip çıkmaktan geçer. Peki nasıl bir devlet.

Demokratik, laik, insan hak ve özgürlüklerine saygılı, hukukun üstünlüğüne dayalı sosyal bir devlet. Böyle bir devlet güçlü devlettir. Biz böyle bir devlet istiyoruz. Böyle bir devleti elbette sahipleniriz.

Biliyoruz ki, demokrasi kazanılmadan barış olmaz, özgürlükler kazanılamaz.

Bugün, çalışanlar, işçiler, memurlar, ülkeyi yönetenlerin, ülkesini ve halkını düşünen, halkı için çırpınan insanlar olmadığını gördü.

Bu nedenle, artık siyaseti ve siyasetçileri uzaktan seyretmek yerine meydanlara indi.

Artık yönetmeye talibiz. Madem ki, bizler üretiyoruz, öyle ise bizler yöneteceğiz."

TÜRK-METAL SENDİKASI 9. OLAĞAN GENEL KURULU YAPILDI

Yeniden Genel Başkanlığa Seçilen Mustafa Özbek:

“Fedakarlık isteğini sadece ve sadece dar ve sabit gelirli kesimden isteyen, yoksulluğu bu kesimde yaşayan insanlara layık gören, ancak ne gelir dağılımında ne de vergi vermede adaletli bir yaklaşımı tercih etmeyen Koalisyon Hükümetleri’nin ekonomik politikalarını affetmemiz mümkün değildir.”

TÜRK-METAL Sendikası 9. Olağan Genel Kurulu 27-29 Ekim 1995 tarihlerinde Ankara’da yapıldı. Divan Başkanlığını TÜRK-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral, yardımcılıklarını TEKSİF Genel Başkanı Zeki Polat ve T. Maden-İŞ Genel Başkanı H. Hüseyin Kayabaşı’nın yaptıkları Genel Kurulda Mustafa ÖZBEK yeniden Genel Başkanlığa seçildi. TÜRK-METAL’in Genel Merkez yöneticilerinin görev dağılımı şu şekilde oluştu: Genel Başkan Mustafa Özbek, Genel Başkan Yardımcısı Behzat Erdal, Genel Sekreter Özbek Karakuş, Genel Mali Sekreter Süleyman Erdinç, Genel Teşkilatlandırma Sekreteri A. Retik Üstün.

Genel Kurulun açılış konuşmasını yapan Mustafa Özbek özetle şu görüşleri ifade etti.

“Türkiye’yi çok seviyoruz.”

“Türkiye Cumhuriyeti Devleti’ni çok seviyoruz...”

“Türk Milleti’ni çok seviyoruz...”

Konuşmama bu üç ifadenin özellikle ve samimiyetle altını çizerek başlamak istiyorum.

Bugünkü sosyal, ekonomik ve siyasal durumu, üzülerek söylemek gerekirse, 5 yıl sonraki davete devlet ve millet olarak Türkiye’nin “2000’li yılların ülkesi” olacağı yönünde umut verici göstergelere sahip değil.

Kişi başına düşen milli gelir’den başlayarak, enflasyon, eğitim, sağlık, üretim, ihracat, ithalat gibi konularda sahip olduğumuz rakamlar, bizi yani Türkiye’yi dünya klasmanında, zenginlik konusunda aşağılanan, alay edilen Papua Yeni Gine’nin bile altına düşürmüştür.

Türkiye’de gerçek anlamıyla siyaset yapılamadı, yapılamıyor.

Siyaseti “kısır çekişmeler” olarak görme alışkanlığından vazgeçmek zorundayız.

1993, 1994 ve son aylarını yaşamakta olduğumuz 1995 olmak üzere geçen üç yıllık sürede Türkiye’de iktidara damgasını vuran Koalisyon Hükümetleri’nin sadece işçilerin ve memurların değil, büyük halk kitlesinin ihtiyaçlarına cevap verecek icraatlardan uzak kaldığını hepimiz birlikte gördük.

Yaklaşık 600 bin kamu işçisini ilgilendiren sözleşme görüşmelerinin de masa başında bitmesini, bitirilmesini arzu ettiğimiz için 9 aydan fazla bir

Mustafa Özbek Genel Kurul açılış konuşmasında, “Türkiye’nin ve Türk insanının 2000’li yıllara diz çökmüş bir vaziyette değil, ayakları üzerinde dimdik. “Ben devlet ve millet olarak bireylerimle ve kurumlarımla yaşamaya hazırım” mesajıyla kucak açması istek ve arzusundayız” dedi.

TÜRK METAL SENDİKASI: Genel Kurulunda Divan Başkanlığını TÜRK-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral, yardımcılıklarını TEKSİF Genel Başkanı Zeki Polat ve Türkiye Maden-İŞ Genel Başkanı Hüseyin Kayabaşı yaptılar.

Süre hem kamu işveren sendikalarının hem de hükümetin dayatmacılığına sabır gösterdik.

Bu davanın hiçbir siyasal amacı olmadığını sadece ve sadece “ekmek kavgası” olduğunu kamuoyunun bilmesini istiyoruz.

1994 yılı başlarında otomotiv sektöründe baş gösteren istihdam değişiklikleri konusunda, hem iktidarın hem de işverenlerin duyarsızlığını ve ka-

yıtsızlığını protesto etmek üzere 3 Temmuz 1994’de Bursa’da düzenlediğimiz “İhtar Mitingi” uzlaşmacı anlayışımızı yanlış yorumlayanlara verilen en iyi cevaptır.

Bugün Türkiye’de yaşanan siyasal bunalımın daha fazla vakit kaybına yol açmadan, demokratik teamüllere, demokratik kurallara uygun olacak ve halkın sorunlara çözüm üretecek kararlılık taşıyan formüllerle son bulması en büyük dileğimizdir.”

T. YOL- İŞ SENDİKASI GENEL KURULU YAPILDI

* T. Yol-İş Sendikası'nın 5. Olağan Genel Kurulu 16-19 Kasım 1995 tarihlerinde yapıldı.

Genel Başkanlığa Bayram Meral yeniden seçildi.

T. Yol-İş Sendikası'nın 5. Olağan Genel Kurulu 16-19 Kasım 1995 tarihlerinde DSİ Toplantı Salonu'nda yapıldı. Genel Kurul'da Divan Başkanlığı'na Türk Metal Sendikası Genel Başkanı Mustafa Özbek, yardımcılıklarına ise Selüloz-İş Sendikası Başkanı Mithat Sarı ve Orman-İş Sendikası Başkanı Selahattin Güngör seçildiler.

Devlet Bakanı Necmettin Cevheri, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Mustafa Kul, siyasi parti temsilcileri ve birçok yabancı konunun da katıldığı Genel Kurulda bir konuşma yapan Bayram Meral şu görüşlere yer verdi.

"Değerli Arkadaşlarım,

Türkiye YOL-İŞ Sendikası 5 Nisan İstikrar Programı'na ilk günden karşı çıktı.

Daha 5 Nisan 1994 günü düzenlediğim basın toplantısında, IMF kaynaklı ve destekli bu programın, ülkemizin, halkımızın ve işçi sınıfının çıkarlarıyla kesinlikle bağdaşmadığını açıkladım. Halkımızı uyardım.

5 Nisan İstikrar Programı sonrasında sorunlarımız hızla arttı.

- Enflasyon daha da hızlandı.

- Türk Lirasının değeri düştü.

- Faizler arttı.

- Türkiye rant geliriyle yaşayanlar için bir cennet haline getirildi.

- Fakirler daha yoksullaştı, zenginler daha zengin yapıldı.

- İşçi alacakları geç ödendi. Özellikle belediye işçileri bu sorunu en acı biçimde yaşadılar ve yaşamaya devam ediyorlar.

- Hükümet, altına imza attığı kamu kesimi toplu sözleşme dördüncü dilim zamlarını 1994 yılında uygulamak istemedi.

Bu haksızlıklara karşı diyalog yoluyla çözüm bulamayınca, meşru ve demokratik eylemlere başvurduk.

Birçok eylemin yanı sıra, 20 Temmuz 1994 Genel Eylemini yaptık.

Büyük mücadelelerle bazı haklarımızı almayı başardık.

1 Eylül 1994 günü barikatları yaparak Başbakanlık'a yürüdük; Köy Hizmetleri'ndeki mevsimlik işçilerin çalışma sürelerinin uzamasını sağladık.

Hükümet, 1994 yılı sonlarında, 1995 Mali Yılı Bütçe Kanunu tasarısında, işçileri memurlaştırmaya, geçici işçilerin yıllık çalışma süresini üç ayla sınırlandırmaya ve ikramiyeleri kaldırmaya çalıştı.

26 Kasım Büyük Yürüyüşü ile buna da engel olduk.

Hükümet, 1995 yılı Nisan ayında Meclis'e sunduğu tasarılarla, mezarda emeklilik düzenini getirmeye çalıştı.

30 Nisan İzmir Mitingiyle, 1 Mayıs mitinglerimizle, 21 Mayıs Rize Mitingleriyle ve çeşitli diğer eylemlerimizle de buna engel olduk.

Hükümet 1995 yılı kamu kesimi toplu sözleşme görüşmelerinde önce yüzde sıfır zam önerdi; sonra yıllık zam teklifini yüzde 5.4 düzeyine çıkardı.

Türkiye tarihinin en büyük işçi eylemlerini yaptık. 5 Ağustos Emeğe Saygı yürüyüş ve Mitininde Kızılay Meydanı'na 240 bin kişiyi topladık.

Türkiye tarihinin en büyük grevlerini gerçekleştirdik. Bütün dünya Türkiye'deki işçi eylemlerini ilgiyle izledi.

15 Ekim günü, yüzbinlerce işçi, barikatları aşarak Kızılay'a geldi.

Bütün zorluklara ve engellere rağmen, bu onurlu mücadeleye katılan bütün arkadaşlarımızı kutluyorum, hepsine teşekkür ediyorum.

Böylece, TÜRK-İŞ, 20 Eylül ve 15 Ekim günleri siyasete ağırlığını koydu, bir kez daha halkımızın takdirini ve sevgisini kazandı.

Bizler, sorun yaratmayan, başkalarının yarattığı sorunları da masa başında ve diyalog yoluyla çözmeye çalışan kişileriz.

Ancak bizim bu iyiniyetli, yapıcı ve olumlu yaklaşımımız, aynı şekilde bir karşılık görmedi.

Bu dönemde izlediğimiz çizgi, ülkemiz sendikacılık hareketinin gücünü ve saygınlığını daha da artırdı.

Sendikacılık hareketinin itibarını daha da artıran tüm Sendikalarımıza ve bu arada, mücadelenin daima en ön safında yer alan Türkiye YOL-İŞ Sendikası'na tekrar teşekkür ediyor, sizleri bir kez daha kutluyorum.

Bir Genel Başkanımızın deyişiyle, TÜRK-İŞ tarih yazdı, tarih yazıyor.

Onurlu bir mücadele verdik. Türkiye'nin бүтүнлүгүнү, halkımızın huzuru ve mutluluğunu daima ön planda tuttuk. Halkımızın güvenini kazandık."

T. Yol-İş Sendikası'nın Genel Kurulunda yapılan seçimler sonucu yeni Yönetim Kurulu şu şekilde oluştu:

Genel Başkan	: Bayram Meral
Genel Başkan Vekili	: Fikret Barn
Genel Başkan Vekili	: Nuhî Çelebi
Genel Sekreter	: Tefvik Özçelik
Genel Mali Sekreteri	: Turgut Ayçiçek
Genel Eğitim Sekreteri	: Kenan Özsüer
Genel Teşkilat Sekreteri	: Hüseyin Baykal
Genel Mevzuat Sekreteri	: Fahrettin İnan

TEZ-KOOP-İŞ SENDİKASI GENEL KURULU YAPILDI

Türk-İş'e bağlı Tez-Koop-İş Sendikası'nın 5. Olağan Genel Kurulu 30 Eylül - 1 Ekim 1995 tarihlerinde Ankara Büyük Sürmeli Otelinde yapıldı. Saat 10.00'da başlayan ve Konfederasyonumuza bağlı sendikaların Genel Başkanları ile Yönetim Kurulu Üyelerinin de katıldığı Genel Kurul'da Divan Başkanlığına Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral seçildi. Divan'ın diğer zorunlu üyeleri için yapılan seçimde de Divan Başkan Yardımcılığına Tes-İş Genel Başkan yardımcısı Mahmut Özönur ve BASS Genel Başkanı Turgut Yılmaz, Katip üyeliklere de Necdet Şener ile İsmail Kınış seçildiler.

Tez-Koop-İş Genel Kurulu'nda kısa bir konuşma yapan Bayram Meral de, yaklaşık on aydır çıkma-za sokulan Kamu Toplu sözleşmeleri hakkında bilgi verdi. Sözleşmelerin kasıtlı olarak bu tarihe kadar sürüncemeye sokulduğunu vurgulayan Meral bu tür çabaların geçmişte başka iktidarlarca da denendiğini ancak umdukları sonuçları alamadıkları gibi kafalarını sert bir kayaya çarptıklarını da hatırlattı.

Genel Kurulun ikinci günü yapılan seçimlerde İzmir Şube Başkanı İbrahim Mustafa Boncuklu başkanlığında açıklanan yeni oluşum listesi ezici bir çoğunlukla zorunlu organlara seçildi. Tabanın sesi olarak adlandırılan bu yeni oluşumla Tez-Koop-İş Sendikası Genel Yönetim Kurulu şu şekilde kuruldu:

Genel Başkanlığa Seçilen İbrahim Mustafa Boncuklu:
"Bizleri buraya getirerek göstermiş olduğunuz teveccühe layık olmak için bütün gücümüzle çalışacağız"

İbrahim Mustafa BONCUKLU :
Genel Başkan

Kemalettin AÇIKGÖZ:
Genel Başkan Yardımcısı

Murat DİZDAR :
Genel Sekreter

Muhlis Yaşar KARSLI :
Genel Mali Sekreter

Mehmet Emin MERİÇ :
Genel Örgütlenme Sekreteri

Hakan TOPALOĞLU :
Genel Eğitim Sekreteri

İsmail KINIŞ :
Genel Yönetim Kurulu Üyesi

Gürsel DOĞRU :
Genel Yönetim Kurulu Üyesi

Ali Rıza TOSUN :
Genel Yönetim Kurulu Üyesi

Seçim sonuçları bu şekilde açıklandıktan sonra Genel Başkanlığa seçilen Tez-Koop-İş Sendikası İzmir Şube Başkanı İ. Mustafa Boncuklu ve diğer yöneticiler birer kısa konuşma yaparak delegelere seslendiler. Genel Başkan Mustafa Boncuklu yaptığı konuşmada öncelikle delegelere göstermiş oldukları teveccühten ötürü teşekkür ederek "Tez-Koop-İş üyelerinin yarınlarına güvenle ve umutla bakabilmesi sağlamak için buradayız. Bunu sizlerden aldığımız güçle başaracağız" dedi. Sendika içi demokrasi- nin tüm kurum ve kurallarıyla işletilmesinin vazgeçilmez ilkeleri olduğunu vurgulayan Genel Başkan, Bundan sonra Tez-Koop-İş yönetiminin tabanın sesiyle hareket edeceğini de sözlerine ekledi.

TÜMTİS SENDİKASI GENEL KURULU YAPILDI

- Tümtis Sendikası'nın 23. Olağan Genel Kurulu 4-5 Kasım 1995 tarihinde İstanbul'da yapıldı.
- Genel Kurul'da Genel Başkanlığa Sabri Topçu yeniden seçildi.

Tümtis Sendikası'nın 23. Olağan Genel Kurulu 4-5 Kasım 1995 tarihlerinde İstanbul'da yapıldı. Divan Başkanlığı'na Petrol-İş Sendikası Genel Başkanı Bayram Yıldırım, yardımcılığına ise Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak seçildi.

Tümtis Genel Kurulu delegeleri harcırahlarını direnişteki Petrans işçilerine vererek anlamlı bir karar aldılar.

Genel Kurulu bir konuşma ile açan Tümtis Genel Başkanı Sabri Topçu özetle şu görüşlere yer verdi:

"Üstelik ekonomisinin dışı bağımlı olması nedeniyle kimi zaman durgunluk ve kimi zaman krizlerle bugüne dek gelindi.

Ekonomik krizin nedeni; çalışan, emek sarfedip üretenler değildir.

Ekonomik krizler sermayenin kendi yapısından kaynaklanmaktadır. Buna karşın krizin yükü, her zaman emekçilerin sırtına yıkılmıştır. Bunun sonucunda halkımız daha da fakirleşmiş, ama kriz bir türlü atlatılamamıştır.

1994 Yılı başlarında, 5 Nisan Kararları adı altında "Ekonomik İstikrar Tedbirleri" uygulandı. Böylelikle sermayenin krizi; işçi ve emekçilerin oranları yükseltildi.

Halktan alınan vergilerle kurulan KİT'ler, özelleştirme adı altında uluslararası ve yerli

tekelci sermayeye hibe ediyor.

Kamu çalışanlarına grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı tanınmadı. Maaş artışları düşük tutulup sefalet koşullarına mahkum edildiler.

Sağlık alanında yeni SSK Yasa Tasarısı ile emekli olma hakkı gasbediliyor ve "Mezarda Emeklilik" hayata geçirilmeye çalışılıyor. Parası olmadığı için hastahaneye kabul edilmeyenler ölüme terk ediliyor.

SSK hastaneleri saat 16.00'dan sonra pahalı muayene ve tedavi uygulamasını sürdürüyorlar. Devlet ve SSK hastanelerine yeterli personel ve araç gereç sağlanmıyor. Böylelikle halkımızda bezginlik yaratılarak özelleştirme benimsetilmeye çalışılıyor.

Uygulamalar; kısıntı halindeki sosyal hakların da yok edilmesi amacına yöneliktir. Ülkemizin maddi değerlerini yaratan işçi ve emekçiler, sermayenin daha da zenginleşmesi pahasına açlık ve sefaletle itilmektedir.

Bu durumda "Sosyal Devlet" olduğumuza kim söyleyebilir?

Ekonomik kriz ve uygulanan politikalar sonucu Türkiye ekonomisi, Cumhuriyet tarihinin en kötü durumuna düştü

1994 ve 1995 yılındaki uygulamalarda emekçilerin 219 trilyon liralık haklarına el konuldu.

Bu bir gasptir. Hani eşitlik? Hani krizin yükünün eşit olarak dağıtılması?

Uygulanan ekonomi politika sonucu işçi ve emekçiler, hızla yoksullaşıyor.

Gerçek ücretlerde düşüşler sürdü. 1979'dan 1994 yılına dek gerçek ücretler %24 oranında azaldı.

Ekonomik saldırılar, ancak siyasi baskılarla devam edilebilir. İşte bu nedenle, ekonomik alanda yöneltilen saldırıları, siyasal alandaki baskılar izledi" dedi.

Genel Kurul sonunda Tümtis'in yeni Yönetim Kurulu şu şekilde oluştu:

Genel Başkan	: Sabri Topçu
Genel Sekreter	: Yurdal Şenol
Genel Mali Sekreteri	: Hüseyin Özdoğan
Genel Teşkilat Sekreteri	: Şükrü Günsili
Genel Eğitim Sekreteri	: Hüseyin Seyrek
Üyeler	: Şahap Tunar Kenan Öztürk Hasan Özdoğan Sabri Genç

TÜRK HARB-İŞ SENDİKASI GENEL KURULU YAPILDI

Genel Başkanlığa yeniden seçilen İzzet Çetin: "Türkiye'mizin siyasal yaşamında yeni bir dönem açılıyor. Önümüzdeki dönem işçinin siyasete ağırlığını koyduğu yeni bir dönem olacak"

TÜRK-HARB-İŞ Genel Kurulu 20-21-22 Ekim 1995 tarihlerinde Ankara'da yapıldı. Divan Başkanlığını Petrol-İş Genel Başkanı Bayram Yıldırım, Yardımcılarını Selülöz-İş Genel Başkanı Mithat Sarı ve Ağaç-İş Genel Başkanı Güral Erçakır'ın yaptıkları Genel Kurulda Türk-Harb-İş Genel Başkanlığına yeniden İzzet Çetin seçildi. Genel Kurulda, Yönetim Kurulu şu isimlerden oluştu: Genel Başkan Yardımcısı : Ahmet Ateş. Genel Başkan Yardımcısı: Nejat Eren. Genel Sekreter: Nuri Ayçiçek. Genel Mali Sekreter: Yaşar Evci. Genel Eğitim ve Teşkilatlandırma Sekreteri: Alaattin Karahan.

Türk Harb-İş Genel Kurulunda TÜRK-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral ve DSP Genel Başkanı Bülent Ecevit katılarak birer konuşma yaptılar.

Türk Harb-İş Genel Başkanı İzzet Çetin Genel Kurulda yaptığı konuşmada şu görüşlere yer verdi:

15 Ekim'de yurdun dört bir yanından barikatları aşıp, Ankara'nın göbeğinde Kızılay Meydanında tarih yazan Türkiye işçi sınıfını saygıyla selamlıyorum.

Yine, 40 gündür, 30 gündür grev boylarında baskı dik, alni açık, onurluca sınıf mücadelesini sürdüren yiğit grevci işçileri selamlıyorum.

Toplu sözleşme dönemlerinde sendikal birliği bozma çabalarında olan sermaye kesiminin varlığını doğal karşılıyorum. Çünkü, bu emek-sermaye kavgasında her iki taraf da galip gelmek ister. İşveren devlet de olsa farketmez. Devleti idare yetkisini elinde tutan hükümet ve onun bakanlarının sendikaları etkisizleştirmek ve yok etmek niyetleri çelişkinin niteliğini ortadan kaldırmıyor.

- Ülkemizi emperyalizmin dümen suyunda on yıllardır ABD'nin ve emperyalistlerin Ortadoğu'da ileri karakolu konumuna getirmekten rahatsızlık duymayanların,

- Devleti, Atatürk'ün kurduğu laik Cumhuriyet ilkelerine göre yönetme yerine tarikat şeyhlerinin elini öperek, onlardan fetva alarak, yönetmeye kalkanların,

- Ülkesinin çıkarları yerine kişisel çıkar peşinde koşanların;

- Emekçi sadece bir meta gibi görenlerin; sendikalarından ve demokrasiden rahatsızlık duyması çok doğaldır.

Demokrasinin yılmaz savunucuları sivil toplum örgütleri ve emekçi halk yığınları olduğu için onlara saldırıyorlar.

Saldırıları ideolojik ve sınıfsaldır.

1980'den bu yana saldırı dozu giderek artıyor. Sadece ülkemizde değil tüm dünyada sendikalar yoğun baskı altında.

Ağustos ayında yapılan Anayasa değişikliği Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının beklentilerinden uzak, sadece Gümrük Birliğine girebilmek için sermaye sınıfının çizdiği çerçeve ile sınırlı kalmıştır. Zaten bugünkü parlamenterlerden de bundan fazlası beklenmezdi.

Anayasanın 54. 82. Maddelerinin değiştirilmeyişinin altında Türkiye'nin demokratikleşme korkusu yatmaktadır.

T. Harb-İş Sendikası Genel Kurulu'na DSP Genel Başkanı Ecevit de katılarak bir konuşma yaptı.

Ama, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları küçük değişikliklerle yetinmeyecektir. İşçi sınıfımız ve emekçi halkımız, 15 ve 17 Ekim tarihlerinde olduğu gibi yıllarda da demokratik hak arama mücadelesine devam edecektir.

Hükümet yetkilileri ve basındaki kimi yazarlar, özellikle son günlerde tüm sorunların kaynağı olarak KİT'leri ve bu işletmelerde çalışan işçilerin ücretlerini gösteriyor. Bu iddia ve isnatlar tamamen gerçek dışı ve kamuoyunu aldatmaya dönüktür.

Meydanlarda haykırdığınız gibi üreten siz, yöneten de siz olmalısınız.

İşte bu kararlılık geleceğe umutla bakmamızı sağlıyor.

Sizlere inanıyorum.

Sizlere güveniyorum.

10. Genel Kurulumuzun sendikal birliğimizi daha geliştireceğine ve örgütümüzü geleceğe taşıyacağına inanıyor, saygılar sunuyorum".

BELEDİYE-İŞ SENDİKASI GENEL KURULU YAPILDI

Belediye-İş Sendikası'nın Genel Kurulu'nda Genel Başkanlığa Efendi Güvercin seçildi.

Belediye-İş Sendikası'nın Olağan Genel Kurulu 27-29 Ekim 1995 tarihlerinde İstanbul'da yapıldı.

Genel Kurulda Divan Başkanlığına Türk-İş Genel Mali Sekreteri Enver Toçoğlu, yardımcılıklarına Tes-İş Genel başkan Yardımcısı Mahmut Özönur ve Türk-İş İstanbul Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak seçildiler.

Genel Kurula çeşitli ülkelerden birçok yabancı konuk sendikacı da katıldı.

Yapılan seçimler sonucunda Belediye-İş Sendikası'nın yeni yönetim kurulu şu şekilde oluştu:

Genel Başkan: Efendi Güvercin
Genel Başkan Vekili: Mustafa Solmaz
Genel Sekreter: Ali Başdemir
Genel Mali Sekreter: Mahmut Hamitoğulları
Genel Teşkilat Sekreteri: Haşim Candan
Genel T.İ.S. Sekreteri: Şükrü Erol
Genel Eğitim Sekreteri: Hıdır Bal
Genel Araştırma Sekreteri: Nihat Yurdakul

Dok Gemi-İş Sendikamızın 17-19 Kasım 1995 tarihlerinde yapılan Genel Kurulu'nun dokümanları henüz elimize ulaşmadığından bu sendikamızın Genel Kurul haberini önümüzdeki sayıda yayınlayacağız

CİNDORUK TÜRK-İŞ'TE

TBMM Eski Başkanı ve Eskişehir Bağımsız Milletvekili Hüsamettin Cindoruk 17 Ekim 1995 tarihinde Türk-İş Genel Merkezi'ni ziyaret etti.

Beraberinde Kırıkkale bağımsız milletvekili Sadık Avundukluoğlu ve İrfan Köksalan ile birlikte Genel Başkan Bayram Meral ile görüşen Cindoruk, Türk-İş'i sonuna kadar desteklediğini söyledi.

Görüşmeden sonra Meral ile birlikte kamu çalışanlarının Kızılay'daki eylemini ziyaret etti.

Ziyaret sırasında Bayram Meral'in "Hükümetin bizden esirgediğini sizi vermesini istiyorum" sözleri memurlar tarafından büyük alkış aldı.

1995 KAMU KESİMİ TOPLU SÖZLEŞMELERİNDE ÜCRETLER

1995 kamu kesimi toplu sözleşmelerinde 26 Ekim 1995 günü anlaşmayla sonuçlandı ve ilgili tutanak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Sayın Ateş Amiklioğlu, Çalışma Genel Müdürü Sayın Ali Toptaş, kamu kesimi işveren sendikaları genel sekreterleri ve TÜRK-İŞ ve son toplantıda bulunan Sendikalarımızın Genel Başkanları tarafından imzalandı.

Bu anlaşma ile, aylık çıplak brüt ücretler önce 12 milyon TL düzeyinde çekilmekte, daha sonra da, işçi sendikası'nın kararına bağlı olarak, düşük ücretli işyerlerinde ayda 3.050.000 TL, ortalamanın üstünde ücretli işyerlerinde ise yüzde 16 oranında zam uygulanmaktadır. İkinci 6 ay ücret zammı yüzde 16, üçüncü 6 ay ücret zammı yüzde 18 ve dördüncü 6 ay ücret zammı da yüzde 20 olarak kabul edilmiştir.

Birinci 6 aylık dönemde tüm ücret gruplarına yapılan ücret zamlarının ağırlıklı ortalaması yüzde 21,46'dır (1).

TÜRK-İŞ'in imzaladığı protokolla sağlanan ücret zamları, 13 Ekim 1995 günü TÜRK-İŞ'e önerilen, TÜRK-İŞ tarafından reddedilen ve ancak Türkiye Haber-İş Sendikası tarafından kabul edilen ücret cetvelindeki ücret zammının çok üstündedir. Ancak, TÜRK-İŞ'in imzaladığı protokolla alınan daha yüksek zamlar, Türkiye Haber-İş Sendikası'nın imzaladığı da yansıtılmış ve Türkiye Haber-İş Sendikası üyelerinin zararı önlenmiştir.

TÜRK-İŞ tarafından reddedilen ve ancak Türkiye Haber-İş Sendikası'nın kabul ettiği ücret cetveline göre ücret zamları şöyledir: Birinci 6 aylık dönem için yüzde 18,13 (iyileştirme dahil ağırlıklı ortalama), ikinci 6 aylık dönem için yüzde 8,91 (ağırlıklı ortalama), üçüncü 6 aylık dönem için yüzde 15 ve dördüncü aylık dönem için yüzde 15.

Bu veriler karşılaştırmalı olarak aşağıda sunulmaktadır:

Kamu kesimi işveren sendikalarının verilerine göre, 31.12.1994 tarihi itibarıyla,

kamu kesimi işyerlerinde ortalama aylık çıplak brüt ücret 18.890.000 TL idi. TÜRK-İŞ'in imzaladığı protokol uyarınca yapılan zamlarla birlikte, bu ücret dördüncü 6 aylık zamlarla birlikte 37.687.000 TL düzeyine çıkmaktadır. Türkiye Haber-İş'in 13 Ekim 1995 günü imzaladığı protokolda uygulanan ücret cetveline göre ise, dördüncü 6 aylık zamlarla birlikte kamu kesiminde ortalama aylık çıplak brüt

ücret 32.141.000 TL düzeyinde kalmaktadır.

Aradaki farkın iki yıllık toplam maliyeti ne kadardır? Kamu işveren sendikaları aylık çıplak brüt ücretten toplam işgücü maliyetinin hesaplanmasında 2,0166 katsayısını kullanmaktadır. Bu katsayı ile 540 bin işçinin toplam maliyeti hesaplandığında, TÜRK-İŞ'in imzaladığı

TÜRK-İŞ'in İmzaladığı Protokola ve Türkiye Haber-İş'in İmzaladığı Protokola Göre 6 Aylık Dönemler İtibariyle Ücret Artış Oranları (Ağırlıklı Ortalama)

	birinci 6 ay	ikinci 6 ay	üçüncü 6 ay	dördüncü 6 ay
TÜRK-İŞ	%21,46	%16,00	%18	%20
Türkiye Haber-İş	%18,13	%8,91	%15	%15

ğ protokol ile Türkiye Haber-İş'in imzaladığı protokolda yer alan ücret cetveli arasındaki fark aşağıda gösterilmektedir. İlk altı aylık dönemde bu fark 4,1 trilyon lira iken, ikinci altı aylık dönemde 15,1 trilyon liraya yükselmektedir. İki yıllık toplam maliyet farkı ise 78 trilyon liradır.

Çeşitli ücret düzeylerinde Türkiye Haber-İş'in kabul ettiği ücret cetveline göre ve TÜRK-İŞ'in imzaladığı protokola göre yapılan zamlar sonucunda ortaya çıkan ücretler aşağıdaki çizelgede sunulmaktadır.

TÜRK-İŞ'in İmzaladığı Protokola ve Türkiye Haber-İş'in İmzaladığı Protokola Göre 6 Aylık Dönemler İtibariyle Kamu Kesiminde Ortalama Aylık Çıplak Brüt Ücret Miktarları (Ağırlıklı Ortalama)

	birinci 6 ay	ikinci 6 ay	üçüncü 6 ay	dördüncü 6 ay
TÜRK-İŞ	22.944.000 TL	26.615.000 TL	31.405.000 TL	37.687.000 TL
Türkiye Haber-İş	22.315.000 TL	24.303.000 TL	27.948.000 TL	32.141.000 TL
Aylık Fark	629.000 TL	2.312.000 TL	3.457.000 TL	5.546.000 TL

TÜRK-İŞ'in İmzaladığı Protokola ve Türkiye Haber-İş'in İmzaladığı Protokola Göre Hesaplanan Toplam İşgücü Maliyeti Farkları

	İşgücü Maliyet Farkı
birinci 6 ay	4,1 trilyon TL
ikinci 6 ay	15,1 trilyon TL
üçüncü 6 ay	22,6 trilyon TL
dördüncü 6 ay	36,2 trilyon TL
iki yıllık toplam	78,0 trilyon TL

Türkiye Haber-İş'in İmzaladığı Protokola ve TÜRK-İŞ'in İmzaladığı Protokola Göre Çeşitli Ücret Gruplarına Göre Birinci ve İkinci 6 Ay Zamlarının Ücretlere Etkisi

Ortalama Çıplak Brüt Aylık Ücret (000 TL)	İşçi Sayısı	Türkiye Haber-İş Toplu İş Sözleşmesi		TÜRK-İŞ Protokolu	
		Birinci 6 Ay Zammıyla Çıplak Brüt Aylık Ücret (000)	İkinci 6 Ay Zammıyla Çıplak Brüt Aylık Ücret (000 TL)	Birinci 6 Ay Zammıyla Çıplak Brüt Aylık Ücret (000 TL)	Birinci 6 Ay Zammıyla Çıplak Brüt Aylık Ücret (000 TL)
4.244	1.120	15.000	17.000	15.050	17.458
4.706	365	15.000	17.100	15.050	17.458
5.582	2.340	15.000	17.100	15.050	17.458
6.535	2.103	15.000	17.100	15.000	17.458
7.388	5.422	15.000	17.100	15.000	17.458
8.519	2.807	15.000	17.100	15.000	17.458
9.484	6.336	15.000	17.100	15.000	17.458
10.426	5.795	15.000	17.100	15.000	17.458
11.543	17.641	15.000	17.100	15.000	17.458
12.444	18.529	15.444	17.294	15.494	17.973
13.530	10.621	16.530	18.380	16.580	19.233
14.538	8.852	17.750	19.850	17.588	20.402
15.419	12.729	18.169	20.019	18.469	21.424
16.598	33.237	19.348	21.198	19.648	22.792
17.515	61.698	20.265	22.115	20.565	23.855
18.596	51.982	21.346	23.196	21.646	25.109
19.529	74.724	22.250	24.100	22.654	26.279
20.949	96.953	23.199	25.049	24.301	28.189
22.997	46.722	25.247	27.097	26.677	30.945
24.500	13.000	26.750	28.350	28.420	32.967
25.500	13.000	27.750	29.350	29.580	34.313
27.003	13.700	28.753	30.353	31.323	36.335
28.942	4.613	30.692	32.292	33.573	38.945
32.237	3.701	33.987	35.587	37.395	43.378
36.816	558	38.566	40.166	42.707	49.540
41.737	239	43.487	45.087	48.415	56.161
47.730	348	49.480	51.080	55.367	64.226
52.645	275	54.395	55.995	61.068	70.839
56.812	44	58.562	60.162	65.902	76.446
79.085	47	80.835	82.435	91.739	106.417
18.890	509.501	22.315	24.303	22.944	26.615

Tam Gün Çalışan Hekimler ve Surtime (Fazla Çalışma) Uygulaması

Türk Tabipler Birliği "Sosyal Sigortalar Kurumu Sağlık Tesislerinde Kriz ve Çözüm" konulu araştırmasını bir basın açıklamasıyla kamuoyuna duyurmuştur.

Bu raporun hazırlanış nedenini;

- 1) Kurumun sağlık hizmetlerini ucuza maletmesi,
- 2) Ucuz hizmet politikalarıyla bazı tekerci ilaç ve tıbbi cihaz şirketleri ve yerli ortaklarının aşırı karlarına engel teşkil eden politikalar uygulaması,
- 3) Kurumun 56 bin 918 (1994 yılı itibarıyla 56 bin 629) çalışanı ile akılcı hizmet vermeye çalışmasına rağmen, yanlış politikalar ve yönetim stratejileri ile yıkılmak ve dağıtılmak suretiyle ortamın özel sigorta ve sağlık kuruluşlarına bırakılmak istenmesi,

Nedenlerine dayalı olarak kurumun düşürülmek istendiği, bunalımların gerçek nedenlerini araştırmak, bulmak, bu nedenlerin nasıl ortadan kaldırılabilineceğini tesbit etmek şeklinde özetlemek mümkündür.

Ülke nüfusunun %40'ına sağlık hizmeti götüren kurum bu tedavi yardımlarını 1994 yılı itibarıyla;

	Adet	Yatak Sayısı
Hastane	95	21659
Doğumevi	8	2118
Sanatoryum	3	2419
Meslek Hastanesi	2	82
Ruh Hastalıkları Hastanesi	2	452
Fizik Tedavi Merkezi	1	100
Toplam....	111	26830

yataklı tesis,

Dispanser	138
Sağlık İstasyonu	198
Diş Tedavi Merkezi	8
İlaç ve Tıbbi Malzeme	
Sanayi Müessesesi	
yataksız tesisle yürütmektedir.	

Bu sağlık tesislerinde çalışanlarda;

1994 Yılı

Sağlık Tesisleri	Kadro Adedi	Fiili Çalışan
Uzman Tabip	4.709	3.990
Tabip	2.048	1.635
Asistan	1.360	1.191
Diş Tabibi	528	455
Eczacı	1.242	912
Hemşire-Ebe	9.502	8.002
Uzman (Tab.Uz.Tüz Gör.)	101	95
Diğer Personel	21.376	21.651
İşçi	7.430	6.153
Toplam	48.296	44.084

Kurum sağlık tesislerinde çalışan hekimlerin full-time çalışmayı tercih etmeleri Konfederasyonumuzun da istediği bir husustur. Çünkü sağlık hizmetlerinde karşılaşılan bazı sorunların ve şikayetlerin ana nedeni;

- a) Sağlık tesislerindeki fiziki kapasite yetersizliği,
- b) Mühassız hekim, hekim, sağlık personeli, yardımcı sağlık personeli kadrolarındaki münhaller ile atamalara getirilen kısıtlamalar,
- c) Tıbbi cihaz ve alet yönünden hem yetersizlik ve hem de bu gibi malzemenin temininde karşılaşılan bürokratik engeller.
- d) Muayenehane hekimliğinin hizmetlerde doğurduğu sorunlar ve uygulamanın hem sigortalılara mali yükler getirmesi ve hem de mali gücü olanla, olmayanların kurum sağlık hizmetlerinden eşit bir şekilde istifade edememeleri;

şeklinde özetlenebilir.

4792 Sayılı Sosyal Sigortalar Kurumu Kanunun 17 nci maddesinin 2 nci ve 3 cü fıkraları 1.12.1993 tarih, 5917 sayılı Kanunun 5 nci maddesi ile değiştirilerek "Kurumun sağlık tesisleri işletme gelirleri, (ilaç iştirak payı, muayene ücreti ve tedavi gelirleriyle, tam gün çalışan hekimlerin mesai saatleri dışındaki muayene ücretleri dahil) ile sahibi ve ortağı bulunduğu ilaç ve tıbbi malzeme işletmelerinden elde edilen kar paylarından kurumda fiilen görev yapan kadrolu personele ek ödeme yapılabilir" düzenlemesine gidilmiştir.

Bu düzenleme aslında dışarıdan ücretle muayene olacakların ödeyecekleri ücretlere yönelik bir düzenleme olmasına rağmen, kurum sağlık teşkilatı yönetmeliğinde kuruma prim

ödedikleri için ücretsiz muayene edebilecekleri açıklanan sigortalılar ile, kurumdan sürekli işgöremezlik geliri, malullük veya yaşillık aylığı almakta olanlarla, bu kişilerin geçindirmekle yükümlü oldukları eş ve çocukları ana ve babaları ile, kurumdan gelir ve aylık almakta olan eş ve çocuklara uygulanması, bilerek ve isteyerek yapılan ve bu kişilere mali yükler getiren, ayrıca sigortalılar arasında farklılık yaratan ve sosyal sigortacılığın genel ilkelerine ters düşen bir uygulama olarak değerlendirilmektedir.

Ama kurum, Konfederasyonumuzun ısrarlı itirazlarına rağmen uygulamayı 3 büyük şehirde devam ettirmekte ve şimdilik yaygınlaştırmamaktadır.

Bahse konu raporda surtime (fazla çalışma) uygulaması yönünden yeralan görüşleri değerlendirdiğimizde;

Sigortalıların kısıtlı hizmet arzından yararlanabilmeleri için bir mali külfete katlandıkları, bu yükün evvelce (poliklinikte muayene olabilmek-hastaneye yatış günü alabilmek-tetkik ve tedavi için başka sağlık kurumuna sevk olunabilmek için) hekimlerin muayenelerine giderek ücret ödeme şeklinde oluşurken, surtime uygulaması ile bu hizmetler karşılığında sigortalılara getirilen mali yükün bu kerre kurum kasasına girmekte ve personele ödenmekte olduğudur. Yani sigortalı yönünden değişen bir halin olmadığını tesbit etmekteyiz.

Ancak, part-time hekim çalıştırılmasına devam olduğu müddetçe uygulama çift yönlü olarak yine sigortalılar aleyhine devam etmektedir.

Raporda; "... bir sağlık kurumu olan ve yüklendiği hizmetler karşısında işçi ve işverenlerden prim alan Sosyal Sigortalar Kurumu kendisine başvuran her sigortalı kişiye gereksinimi olan hizmeti, kişiler arasında sosyal ve ekonomik fark gözetmeksizin eşit bir şekilde vermek zorundadır. SSK. primleri A tipi B tipi vs. gibi sağlık hizmeti paketlerine göre değil, ücretlere göre alınmakta ve kişinin ihtiyaç duyduğunda gereken sağlık hizmetinin verileceği taahhüt edilmiş bulunmaktadır. Belli koşulları yerine getiren kişilere farklı otelcilik hizmeti verilebilir (özel odada yatırmak-refakatçi bırakmak, vb.) ancak sağlık hizmeti standardında farklı uygulamalar yapamaz. Surtime ek ücret veren sigortalılara sıraya girmeden poliklinik, yatış ve tıbbi müdahale olanaklarını normal sigortalılardan daha farklı bir biçimde sağlamayı hedefleyerek, SSK. sağlık sigortacılığının temel hukuki taahhüdünü ihlal etmektedir ve sigortalılar arasında eşitsizliklere neden olmaktadır..." görüşlerine yer verilmiş bulunmaktadır.

Surtime uygulaması sonucu saat 16.00'ya kadar çalışan bir hekimin verimlilik ve teşhiste isabeti de tıbbi yönden tartışmalıdır. Dolayısıyla isabetli bir teşhis için başvuracağı tıbbi tetkik ve araştırmalar kuruma fuzuli mali yük getirecektir. Sağlık hizmetlerinin yürütümünde ve ilaç dağıtımında sigortalılar aleyhine her türlü kısıtlamayı sözde bir başarı imiş gibi kamuoyuna duyuran kurum yetkilileri acaba bu gerçekleri de bir değerlendirmeye tabi tutarlar mı? bizden hatırlatması.

Yine normal polikliniklerde sıra bulabilmek için erken saatlerde hastanelere başvurup beklemekten sağlıkları bozulan insanlarımız ne yapacaklar, tedavilerini nasıl yapacaklar?

Sağlık hizmetlerinde verimlilik, yeterli hizmetlerin zamanında yerine getirilmesi, yani zamanında teşhis ve tedavi ile mümkün bulunmaktadır.

Parası olan küçük azınlığa tanınan bu hak, yeterli mali gücü olmayan büyük ve sessiz çoğunluğun tepkisine neden olmaktadır.

Tabiidir ki, parası olan küçük azınlık bu uygulamaya evet diyecektir. Bu cılız evetlere güvenerek yönetim politikası dü-

zenlemek neticede hem kuruma zarar verecek, ve hem de sigortalılar aleyhine işlediği gibi yöneticileri de hüsrana uğratacaktır.

Bu uygulama ile ilgili olarak araştırmaya iştirak eden hekimlerin yaptıkları eleştiriler, bu yönde 'li haklılığımızın bir göstergesidir. Bu eleştirileri Kurum Genel Müdürü ve sorumlular bizzat duymuşlardır.

Uygulamada maalesef muayene hekimliğine dönüştürülmüştür. Hatta normal muayene hekimliğine değil, haksız rekabete ve çıkar ilişkilerine dayanan muayene hekimliğine dönüşen uygulama kokuşmaya da başlamış bulunmaktadır.

TÜRK-İŞ'in bu yöndeki yazılı başvurusuna verilen cevapta "... genel müdürlüğümüzce titizlikle incelenen bu uygulama ile ilgili olarak, sağlık tesislerimizden ve muayene ve tedavileri gerçekleştirilen sigortalılarımızdan herhangi bir şikayet iletilmemiş olup, başvuruların giderek arttığı gözlenmektedir. Bu durumun kurumunuz girişiminin sigortalılarınız tarafından da benimsendiğinin belirtisi oluşturduğu düşünülmektedir...." şeklinde masa başında oturarak verilen cevabın iç yüzü ve kurumda iletişim zayıflığı bu raporda daha iyi anlaşılmış bulunmaktadır.

YAZICI VEFAT ETTİ

Türk-İş'e uzun yıllar hizmet veren, SSK eski Genel Müdür Yardımcılarından, değerli insan H. Avni Yazıcı dergimiz başkaya hazırlanırken vefat etmiştir.

19 Kasım 1995 Pazar günü geçirdiği bir kalp krizi sonucu yaşamını yitiren Yazıcı 21 Kasım 1995 tarihinde Hacı Bayram Camiinde kılanan namazdan sonra toprağa verildi.

Türk-İş camiasında çok sevilen ve sayılan Avni ağabeyimize Allah'tan rahmet, kederli ailesine ve dostlarına başsağlığı dileriz.

"KAHROLSUN IMF, BAĞIMSIZ TÜRKİYE"

"Ücretlerin sınırlandırılması, istikrar programının başarısı için hayati önem taşımaktadır. Kamu kesimindeki parasal ücretlerin kesin bir biçimde denetim altına alınması, toplumda bir örnek teşkil edecek ve enflasyon beklentileri üzerindeki etkisi ile özel sektör ücretlerini de istikrar programının hedeflediği düzeye indirecektir. Bu amaca ulaşmak için bir başka araç da Türk yetkililerin sosyal taraflarla anlaşarak ücretlerin geriye dönük olarak enflasyona endekslenmesine de son vermeleridir... Ekonomi üzerinde büyük bir yük haline gelmiş olan KİT'lerin bir işletme reformuna tabi tutulmasını da IMF yetkilileri kuvvetle önermektedir. Bu uygulama, özellikle, somut özelleştirme planları ve bazı verimsiz KİT'lerin küçültülmesi veya kapatılması biçiminde olmalıdır... Sosyal Sigortalar Kurumunun finansmanındaki zorluklar da bu konuya eğilimmesini gerektirmektedir. IMF yetkilileri, Türk yetkililerin bu alanda önerdikleri tedbirleri hararetle desteklemektedir. IMF yetkilileri Türkiye'nin istikrar programını uygun bulmuştur ve IMF, Türkiye'ye "stand by" kredisi verilmesini onaylamaktadır."

Yukarıdaki sözler, Uluslararası Para Fonu'nun Yönetim Kuruluna sunulan 17 Haziran 1994 tarihli gizli IMF raporundan alınmıştır. (Uluslararası Para Fonu, Türkiye Stand By Anlaşması Talebi Raporu, 16 Haziran 1994, sayfa 14).

Uluslararası Para Fonu'nun çeşitli raporlarında ve Genel Merkezinde yapılan toplantılarda dile getirilen ve Türkiye'de 5 Nisan İstikrar Paketi ile uygulamaya konulmak istenen, işçilerin gerçek ücretlerinin geriletilmesi, sosyal haklarının elinden alınması ve işgücü piyasasının düzensizleştirilmesi şeklindeki sermaye yanlısı politikalar, işçilerin şiddetli tep-

Seyhan ERDOĞDU
Türk-İş Kadın
İşçiler Bürosu Müdürü

kisi ile karşılandı. İşte 10 aydır süren 1995 yılı toplu sözleşme görüşmelerinde, miting meydanlarında, grev açılışlarında yankılanan "Kahrolsun IMF, Bağımsız, Türkiye" sloganının arkasındaki yalın gerçek budur. Uluslararası mali sermayenin çıkarları doğrultusunda Dünya ekonomik düzenini yönlendirmekle görevli olan IMF, Türkiye'de 1995 toplu sözleşme görüşmelerinde işçinin karşısında doğrudan yeralan "Uluslararası bir işveren örgütü" konumundadır. Bu uluslararası işveren örgütü ulus ötesi tekellerin ve mali sermayenin, yani sermaye kesimi içinde de küçük ama çok güçlü bir kesimin örgütü konumundadır.

Uluslararası Para Fonu'nun ve onun kardeş kuruluşu olan Dünya Bankası'nın uyguladığı politikalar, toplumdaki iksisaden zayıf kesimleri daha ağır bir biçimde yaralamaktadır. Özellikle kadınlar ve çocuklar, tüm dünyada IMF ve Dünya Bankası politikalarından en çok zarar gören kesimlerdir. Hatta IMF politikaları "yoksulluğun kadınlaşması" denilen sürecin sanayileşmiş ülkelere bile yayılmasına yol açmıştır.

İşçilerin işveren örgütü olarak karşılarında buldukları bu uluslararası kuruluşları yakından tanımaları, işçi mücadelesinin boyutları ve hedefleri açısından büyük önem taşımaktadır.

IMF ve Dünya Bankası nedir?

Uluslararası Para Fonu (IMF) ve Dünya Bankası, İkinci Dünya Savaşı sonunda Amerika Birleşik Devletlerinde, Bretton Woods'da, 1944 yılında kuruldu. Onun için bu kuruluşlara

Bretton Woods Kuruluşları da denir.

IMF 1947'de, Dünya Bankası 1946'da faaliyetlerine başladı. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra çöküntü içinde olan Avrupa'daki ekonomilerin canlandırılması görevini tamamlayan IMF ve Dünya Bankası, daha sonra uluslararası sermayenin gelişmekte olan ülkelerdeki politikalarının uygulayıcısı olma görevini üstlendiler.

IMF'nin 1944 yılındaki kuruluş amacı ödemeler dengesi sorunları ile karşılaşan ülkelerin bu sorunlarını aşması için bir fon oluşturmaktır. Bir ülkenin ödemeler dengesi sorunu denince, esas olarak o ülkenin ihracatından sağladığı döviz gelirlerinin, ithalatı için gerekli olan döviz ihtiyacına yetmemesi anlaşıyordu.

IMF bu durumdaki ülkelere bir banka gibi değil, bir fon gibi borç para vererek uluslararası finansmandan ve ticaretten tefecileri kovacaktı.

Ünlü İngiliz İktisatçı Keynes'in başlıca mimarlarından olduğu IMF'nin, 1944 yılında benimsenen bu ilk planının amacı, her ülkenin herhangi bir koşula bağlı olmaksızın Fondan otomatik olarak destek alabilmesi idi.

IMF'nin kuruluşunda belirlenen bu amaç, IMF yönetiminde oy hakkının % 19.3'ünün elinde tutan ABD'nin ve yaklaşık % 60'ına sahip olan zengin ve sanayileşmiş ülkelerin çıkarları doğrultusunda değişti.

IMF, Keynes'in amaçladığı şekilde üyelerine teknik kriterlere göre destek veren bir fon olmaktan çıktı; "uluslararası finans alemini tefecilere teslim eden bir kale" haline geldi.

En çok oy hakkına sahip üyesi- nin, ABD'nin, kendi ekonomik poli- tik amaçlarına göre biçimlendirdiği "koşullarla" üyelerine destek veren bir "banka"ya dönüştü. Başlangıçta sanayileşmiş ülkelerin ihtiyaçlarına cevap vermesi düşünülen IMF, bu yeni kimliğiyle sanayileşmiş ülkele- rin kredi müşterisi olan gelişmekte olan ülkeler için, hem bir banka hem de bir tahsilat kuruluşu haline geldi.

IMF tarafından bastırılan bir bro- şürde şöyle deniyor; "IMF diğer "üye ülkelere olan mali yükümlülük- lerini yerine getirmekte zorlanan üye- lerine, borç verir; ancak bu borcu kendi iyilikleri ve bütün üyelerin iyi- likleri için, bu güçlükleri ortadan kal- dıracak ekonomik reformları yapma- yı kabullenirlerse verir." (Driscoll, David D., What is the International Monetary Fund Washington, 1994 s. 1) Bu "iyiliğin" kimin iyiliği olduğu- nu 24 Ocak Kararları ve 5 Nisan İst- tıkrar Paketi ile Türkiye'de de yaşa- yarak görmüş bulunuyoruz.

IMF'nin Yapısı

IMF'ye bütün dünyada 180 kadar üye ülke üyedir. Bir ülke IMF'ye üye olduğu zaman, "parasının diğer para- lar karşısındaki değerini nasıl belir- leyeceği konusunda diğer üyeleri ha- berdar etmeyi ve ulusal zenginliğini ve tüm üyelerin gelişimini artıracak ekonomik politikalar benimseyeceği- ni" taahhüt eder. IMF üyeliği, bütün ülkelere açıktır. IMF anayasasını ka- bul eden her ülke IMF'ye üye ola- bilir. Tüzüđe göre, ülkeler isterlerse IMF'den ayrılabilirler. Geçmişte Kü- ba, Çekoslovakya, Endonezya ve Po- lonya IMF'den ayrılmış, daha sonra Küba hariç geri dönmüşlerdir.

Ülkeler IMF'ye üye olurken, be- lirli bir para öderler. Buna kota denir.

Her ülkenin kotası o ülkenin zen- ginliğine ve ekonomik gücüne göre belirlenir. Ülke ne kadar zenginse, kotası da o kadar yüksektir. Kotalar her 5 yılda bir gözden geçirilir ve IMF'nin ihtiyaçlarına ve üye ülkenin ekonomik gücüne göre azaltılır veya yükseltilir.

1992 yılı itibariyle IMF'nin top- lam kotası 200 milyon dolar kadar- dır.

Amerika Birleşik Devletleri IMF'de kotası en yüksek olan ülke- dir. (37 milyar dolar) Bu toplam IMF kotasının yüzde yaklaşık beşte biri- dir.

Türkiye'nin kotası toplam IMF kotasının binde 44'üdür.

IMF kotasının önemi IMF'deki oy gücünün, kotaya göre belirlenme- sinden gelir. Kim zenginse ve dolay- ısıyla kotası yüksekse, onun o hakkı daha çoktur. Böylece IMF'de karar- lar sanayileşmiş zengin ülkelerin çı- karları doğrultusunda, bu ülkelerdeki yönetimler aracılığıyla küreselleşen dünyaya egemen olma çabasında olan uluslararası mali sermayenin ist- teklerine göre alınır.

Amerika Birleşik Devletleri'nin kotasına göre belirlenen oy sayısı 265 bindir. Bu, toplam oyların yakla- şık beşte biridir. Türkiye'nin kotası- na göre belirlenen oy oranı ise binde 44'dür.

Kotaların bir başka özelliği de her üyenin Fondan borç alma oranını belirlemesidir. Kotalar ayrıca IMF'nin borç isteyen ülkelere, borç vermek için kullandığı bir para havu- zu görevi de yaparlar. IMF'de kotala- ra göre tesbit edilmiş oyların dağılı- mında belli başlı zengin ülkelerinde ağırlığı aşağıdaki gibidir:

ABD	% 19.3
İngiltere	% 6.7
Almanya	% 5.8
Fransa	% 4.8
Japonya	% 4.6

IMF'de bu payların değiştirile- bilmesi için, yüzde 85 çoğunluk oyu gerekmektedir. ABD oyların yakla- şık yüzde 20'sine sahip olduğu için ABD'nin izni olmadan IMF'de güç dengesi değiştirilememektedir.

Diğer önemli kararlar için ise, yüzde 85 oy çoğunluğu gerekmekte-

dir. Bu durumda ABD, herhangi bir başka zengin ülke ile birlikte, IMF'nin bütün önemli kararlarını veto etme yetkisine sahip bulunmak- tadır. IMF üyesi olmak koşulu ile üye olunan Dünya Bankası da ben- zer yapıya sahiptir.

IMF'nin Yönetimi

IMF'nin en üst yönetimi IMF Yöneticiler Kuruludur. Yöneticiler Kurulunda, IMF'ye üye her ülkeden bir yönetici bulunur. Her yöneticinin bir de yedeği vardır. Yöneticiler ço- ğu kez ülkelerinin maliye bakanları ve merkez bankası başkanlarıdır. IMF Yöneticiler Kurulu, IMF'nin yıllık toplantıları sırasında bir araya gelir.

IMF'nin ikinci yönetim organı IMF İcra Kuruludur. IMF İcra Kuru- lu 24 daimi direktörden oluşur. İcra Kurulu haftada en az 3 kez toplanır ve üye hükümetlerin Yöneticiler Ku- rulunda belirlediği politikaların uy- gulanmasını denetler. İcra Kurulun- daki 24 üyenin 8'i belirli ülkelerin temsilcisidir. Bu ülkeler, ABD, İn- giltere, Almanya, Fransa, Japonya, Rusya, Çin ve Suudi Arabistan'dır. Geri kalan 16 üyelik dünyadaki 170 kadar ülke arasında bölüşülmüştür. Ülkeler İcra Kurulunda, gruplar ha- linde temsil edilirler. Türkiye, IMF İcra Kurulunda Belçika'nın temsil ettiği ülke grubunda yer alır. Ayrıca temsilcisi yoktur, bu ülke grubunun IMF'deki toplam oy oranı yüzde 4.9'dur.

IMF'nin iki önemli Komitesi vardır. Bunlardan Ara Komite, Yö- neticiler Kuruluna uluslararası para sisteminin işleyişine ilişkin bilgi verir. IMF - Dünya Bankası Ortak Kalkınma Komitesi ise, Yöneticiler Kuruluna yoksul ülkelerin durumu ile ilgili rapor verir.

IMF'nin başkanını İcra Kurulu seçer. İcra Kurulu tarafından atanan IMF'nin bu Yönetici Müdürü aynı zamanda İcra Kurulunun da Başka- nıdır. Teamüle göre, IMF'nin Mü- dürü Avrupalı, Dünya Bankasının Müdürü ise Amerika'lıdır. Bugüne

kadar gelişmekte olan ülkelere IMF veya Dünya Bankası Müdürlüğü nasip olmamıştır, bu sistemle olmasına da imkan yoktur.

IMF'nin Genel Merkezi ABD'nin Washington Kentindedir. IMF'nin 2000 kişilik bir personeli vardır. Bu personelin çoğu iktisatçıdır ve büyük bir kısmı gene Washington'daki IMF Genel Merkezinde çalışmaktadır. IMF'nin ayrıca Paris'te, Cenevre'de, New York'da Birleşmiş Milletlerde küçük ofisleri vardır. IMF ve Dünya Bankası personeli uluslararası memur sıfatını taşırlar. Geldikleri ülkelerin çıkarlarını değil, IMF'nin İcra Kurulu ve Yöneticiler Kurulunda oy çokluğuna sahip üyelerce belirlenen uluslararası sermaye çıkarlarını temsil ederler.

IMF ile ilgili önemli yanılgılardan biri, IMF'yi kendi başına büyük bir otoriteye sahip olan bağımsız bir örgüt sanmaktır. Özellikle Türkiye gibi gelişmekte 80 kadar ülkeye dayattığı ekonomik politikalar nedeniyle, insanlar IMF'yi adeta bir dünya imparatorluğu gibi görürler. Oysaki IMF bağımsız bir güç değil, kendisini meydana getiren üyelerden oluşmuş bir uluslararası örgüttür. Bu örgüt gücünü IMF kotasının ve dolayısıyla oy hakkının çoğuna sahip olan sanayileşmiş zengin ülkelere alır. Bu ülkeler de güçlerini çok uluslu sınai ve mali sermayeden alırlar. Zengin ülkeler IMF'den çekilse, IMF'nin dünyada hiçbir otoritesi kalmaz. IMF'yi adeta bir dünya imparatorluğu gibi güçlü gösteren, küreselleşme sürecini kendi çıkarları doğrultusunda biçimlendirmeye çalışan çokuluslu sermayedir. IMF'nin gelişmekte olan ülkelere dayattığı özelleştirme, serbest ticaret, istikrar ve yapısal uyum programları gibi ekonomik politikalar, IMF'nin kendi tercihleri değil, üye ülkelerin içinde oy çokluğuna sahip olan sanayileşmiş ülkeler aracılığıyla iradesini dayatan çokuluslu sermayenin tercihleridir. IMF Yönetimi ise, bugünkü haliyle, bu tercihleri hayata geçiren üst düzey bürokratlardır.

IMF ve Gizlilik

IMF son derece gizli bir yapıya sahiptir. IMF'nin kamuoyunu bilgilendirmek şeklinde bir politikası mevcut değildir. Tersine, IMF'nin bütün önemli belgeleri, kredi anlaşmaları, üye ülkelerin hükümetlerine yaptığı öneriler, hatta üye ülkelerin yıllık ekonomik raporları bile gizli tutulur. Bu nedenle IMF'nin, borçlu ülkelerle ilişkilerini incelemek, izlemek ve gerçek boyutlarını kamuoyunun gözleri önüne sermek son derece zordur.

IMF özellikle hangi belgeleri kamuoyuna açıklamalıdır?

1) Son Ekonomik Gelişmeler Raporu: IMF her yıl, her üye ülke için bu raporu hazırlar. Raporda istatistikler ve ekonomik bilgiler yer alır. IMF İcra Kurulunun kararı ile kamuoyuna açıklanabilir.

2) Niyet Mektupları: Niyet mektubu IMF'ye kredi için başvuran borçlu ülkeye ait bir belgedir. Üye ülke içine düştüğü veya düşmesi ihtimali olan ödemeler dengesi sorunlarını çözmek için bu mali ve ekonomik uyum programı hazırlar ve bunu bir niyet mektubu olarak Fon'a sunar. Fon bu mektubu alınca, bir "standby" anlaşması veya vadesi uzatılmış düzenlemeyi onaylar. Buna göre üye ülke, belirli bir süre, belirli bir miktara kadar Genel Kaynaklar Hesabından kredi çekebilecektir.

3) Kredi Belgeleri: Bu belgeler IMF'nin "malı"dır. Bu belgelerin de 18-24 aylık kredi dönemleri sonunda kamuoyuna açıklanması gerekir.

4) Politika Çerçeve Metinleri: Bu belgeler, borç alan ülkenin "malı"dır. Ancak bu metinler IMF, Dünya Bankası ve borçlu ülke yetkililerince birlikte hazırlanırlar. IMF üç yıllık Yapısal Uyum Kolaylığı Kredisi'ni bu çerçeve metnini onaylarsa verir. Borçlu ülke bu metinlerde ödemeler dengesi sorunlarını çözmek için, ne gibi makro ekonomik politikalar güdeceğini, hangi yapısal değişiklikleri gerçekleştireceğini, sosyal açıdan ve

çevreyi korumak amacıyla hangi önlemleri aldığını açıklar.

5) IMF Anlaşmasının 4. Maddesine Göre Yapılan Danışma Toplantısı Tutanakları: IMF anlaşmasının 4. maddesine göre IMF personeli, üye ülkelerin ekonomik durumu ve uyguladıkları politikalara ilişkin bilgi toplamak amacıyla üye ülke yetkilileri ile periyodik olarak toplantı yaparlar. IMF, bu bilgileri kullanarak, üye ülkenin ekonomik durumuna ilişkin bir rapor hazırlar ve tartışılması için İcra Kuruluna sunar. Rapor tartışıldıktan sonra ülkenin ekonomik politikasındaki zayıflıkların nasıl düzeltileceğine ilişkin önerileri de içeren bir tartışma özeti metni, üye ülke hükümetine gönderilir. 4. maddeye göre yapılan bu tartışmaların kapsamı, zaman içinde oldukça gelişmiştir. Tüm toplumu ilgilendiren bu tartışma metinleri de kamuoyuna açıklanmamaktadır.

IMF bugünkü yapısıyla gizli bir işveren örgütü niteliğindedir. Uluslararası sermayenin küreselleşmeye egemenliğinin aracıdır. Bu niteliğiyle dünya çapında örgütlü, planlı ve merkezi bir politika yürütmektedir. İşte "Kahrolsun IMF, Bağımsız Türkiye" sloganı Türk işçisinin, ulus ötesi sermayenin dünya egemenliğine karşı emeğin hakkını savunan iradesinin ifadesidir.

Kaynakça

Cleary, Seamus, International Financial Institutions, Public Services International, Fransa, 1993.

Driscoll, David D., What is the International Monetary Fund, Washington, 1994.

International Monetary Fund, Turkey, Staff Report for a request for Stand-By Arrangement, Washington, 16.06.1994.

Social Dimensions of the IMF's Policy Dialogue, Staff Report, Washington, 1995

Structural Adjustment, Who Really Pays, Public Interest Research Group Hindistan, 1994.

Türk İş tarihine şanlı şerefle yazılacak günleri yaşadık. Alışmadığımız görmediğimiz yigittik tabloları sergilendi! Tarihi Kızılay meydanı Emekçilerin gür sesleri ile üst üste dalgalandı, çalkalandı. Kayda değer büyük bir olay da yaşanmadı. Türk İşçisinin engin Vatanseverlik ve Devlete bağlılık şuuralarına sızma gayretkeşliği gösteren Provakatörlerin gayretlerini boşa çıkardı. Büyük kentlerin varoşlarında bekletilen emekçiler bari katları kendi zekaları ve gayretleri ile aşarak misli görülmemiş becerikliliğin sembolü oldular.

Türk-İş yönetimi bağlı kuruluşlarla birlikte gerçek bir dayanışma örneği göstererek Birlikten Kuvvet doğar lafının sözde kalmadığını ispatladı. Yüce Meclisten güven oyu alamamış bir azınlık hükümeti GREVLERİ erteleterek Grev kırıclığı yaptı. Hukukçuların hala tartışıp durdukları bu erteleme kararları Kritik İş kollarında işe dönüşü sağlayarak Yüksek Hakem kurulu kapısını araladı. Nitekim Grev yasası kapsamında bulunan enerji sektörüne bağlı bazı işyerlerinde Yüksek hakem kurulu Türk-İş temsilcilerinin katılmadığı daha doğrusu terkettikleri toplantıda Hükümetin arzusu istikametinde karar çıkarak sözleşmelerin bitirilmesini güçlük yaratacak yeni davranışlara sebep oldu.

TÜRK-İŞ şanlı başladığı eylemlerde başarısının zirvesinde iken Oniki Eylül hukukuna demokrasi aşığı! partilerimizin sayesinde maalesef yenik düşürüldü! Çıkar çevrelerinin arzuları istikametinde Grevlere Kurt düştü! cephe bölünmeler oldu. Politikada egemen gücü temsil edenler EMEKÇİ cephesini parçaladılar! Bunlar hep ama hep yaşadığımız içinde yaşadık.

BU DA GEÇER!..

gımız STRESİNİ yönetimle birlikte paylaştığımız olaylardır.

Bir kez daha anlaşılmıştır ki siter ileri gitmiş ister yerinde saymış isterse geri bırakılmış ülkelerde YENİ DÜNYA NİZAMI adını verdikleri sistem Sendikacılıktan emekçi haklarından hoşlanmamaktadır. Bu sistem sendikacılığı güçsüzleştirmeyi emegi savunmadaki büyük gücünü küçültmeyi amaçlamakta hatta bu amaçla Sendika liderlerini kamu oyu önünde suçlayıcı davranışlarda bulunmayı marifet saymaktadır!

Yaşanan olaylardan çıkarılacak dersler vardır. EMEĞİN en yüce değer olduğunu unutturarak çıkar daha doğrusu para hakimiyetine dayalı sistemleri kutsallaştırmayı gaye edinen kişi ve kuruluşların gittikçe gelişen tesir alanlarını daraltmak bundan böyle emek kesiminin temel görevlerinden birisi olmalıdır.

Toplu iş sözleşmelerinin bitirilmesi kısa sürede mümkün olmaktadır. Dayanışma ruhunu zedeleyen birliği bölüp parçalamayı marifet sayan anlayış Emekçilerinin kahramanca mücadelelerine belkide gölge düşürecektir!

Siyaset cambazlarında çıkar çevrelerinin has adamlarında Türk Emekçilerinin kolay yutulacak lokma olmadıklarını sanırım anlamışlardır. Bizim gençlik yıllarımızda büyüklerimizin unutulmaz öğütleri vardı! DOĞRU sallanır fakat yıkılmaz.

Hükümet gücü ve devlet imkanları ile TÜRK-İŞ'i sallamaya çalışanlar dün de vardı. Bugün de var! ama bunlar dün de başarı sağlayamadılar. Hele bugün hiç mi hiç başarı sağlayamazlar. Alınlarını haklardan mahrum bırakmanın şimdiye kadar kime yararı dokundu ki günümüzün süper türedilerine yararı dokunsun. Bu fırtınalarda gelip geçecek! Türk İşçileri her geçen gün dahada bilinleniyor bileniyorlar. Birgün onları el ele siyaset meydanlarında kendi çıkarları için halay çekerken görürsek şaşmayalım!

Egemen çevrelerin vurdumduymazlıkları anlayışsızlıkları emekçileri daha duyarlı hale getirmektedir. Galiba doğrusu da budur...

Bu da geçti! İşçi hareketinin önündeki sorunlar biri bitince diğeri başlar cinsindendir.

YILDIRIM KOÇ
Genel Başkan Danışmanı

Mahalli Sendika Birlikleri ve İçel İşçi Sendikalar Birliği

Ülkemizde sendikacılık hareketinde bölge veya mahalli sendika birliklerinin önemli bir yeri vardır. 1948 yılında kurulan İstanbul İşçi Sendikaları Birliği, 1952 yılına kadar ülkemizde sendikacılık hareketini yönlendirmiş, birçok bölgede benzeri netelikte örgütlenmelere öncülük etmiştir. TÜRK-İŞ'in kuruluşunda da bir taraftan işkolu federasyonları, diğer taraftan bu mahalli birlikler veya yerel yatay sendikal örgütlenmeler belirleyici olmuştur.

Özellikle 1995 kamu kesimi grevleri sırasında tüm il ve bölgelerde TÜRK-İŞ Bölge temsilcileri ve TÜRK-İŞ İl Temsilcilerinin başkanlığında oluşturulan TÜRK-İŞ Bölge ve İl Grev Komiteleri, uzun bir geleneğin devamıdır. Örneğin, 1987 yılı başlarında Kocaeli Sendikalar Birliği oluşturulmuştur. Bu örgütlenmenin geçmişi 1946 yılına kadar uzanmaktadır. Kocaeli İşçi Sendikaları Birliği 1946 yılı Eylül ayında kurulmuştur (1). Bu örgütlenme 1946 yılı Aralık ayında kapatılmıştır. 21 Aralık 1954 günü yeniden bir Kocaeli İşçi Sendikaları Birliği kurulmuş ve bu örgüt 28.8.1958 tarihinde TÜRK-İŞ'e üye olmuştur. 1960'lı yıllarda bu örgütün sona ermesinin ardından, 1978-1979 yıllarında yeniden bir Kocaeli Sendikalar Birliği oluşturulmuştur. 12 Eylül sonrasında bu gayri-resmî örgütlenmenin sona ermesinin ardından, 1987 yılı başlarında günümüzdeki örgütlenme yaratılmıştır.

1946 yılında Cemiyetler Kanunu'nda sınıf esasına dayalı cemiyet kurma yasağının kalkmasından sonra çeşitli bölgelerde sendikalar oluştu. Bu sendikalar 1946 yılında İstanbul, Ankara, İzmir, Adana ve Kocaeli'de sendikalar birlikleri kurdular. Bu ilk birlik dalgasında siyasal yönlendirme belirleyiciydi ve bu kuruluşlar 1946 yılı Aralık ayında kapatıldı.

1947 yılında 5018 sayılı İşçi ve İşveren Sendikaları ve Sendika Birlikleri Hakkında Kanun'un çıkmasından sonra, bu yasa hükümleri çerçevesinde yeni birlikler oluşturuldu. Ülkemizde 1948 ve sonrasında çeşitli dönemlerde kurulmuş olan il ve böl-

ge birliklerinin isimleri ve saptanabilenlerin kuruluş tarihleri şöyledir (2).

- 1) Adana İşçi Sendikaları Birliği (4.6.1959)
 - 2) Adapazarı İşçi Sendikaları Birliği
 - 3) Ankara İşçi Sendikaları Birliği (3.12.1951)
 - 4) Ayvalık İşçi Sendikaları Federasyonu
 - 5) Bursa İşçi Sendikaları Birliği (23.3.1949)
 - 6) Ceyhan İşçi Sendikaları Federasyonu (30.4.1954)
 - 7) Çukurova İşçi Sendikaları Federasyonu (27.7.1953)
 - 8) Diyarbakır Bölgesi İşçi Sendikaları Birliği (5.11.1952)
 - 9) Ege İşçi Sendikaları Federasyonu (3.12.1953)
 - 10) Gaziantep İşçi Sendikaları Birliği (1.2.1962)
 - 11) Gaziantep İşçi Sendikaları Federasyonu
 - 12) Güney Bölgesi İşçi Sendikaları Federasyonu (27.8.1950)
 - 13) Hatay Bölgesi İşçi Sendikaları Federasyonu (Şubat 1953)
 - 14) İstanbul İşçi Sendikaları Birliği (21.3.1948)
 - 15) İzmir İşçi Sendikaları Birliği (10.6.1950)
 - 16) Karadeniz İşçi Sendikaları Federasyonu (24.8.1952)
 - 17) Kayseri İşçi Sendikaları Birliği (1.1.1960)
 - 18) Kocaeli İşçi Sendikaları Birliği (21.11.1954)
 - 19) Orta Anadolu İşçi Sendikaları Birliği (Konya)
 - 20) Sakarya İşçi Sendikaları Federasyonu (Eskişehir, 1.4.1952)
 - 21) Erzurum Mahalli Sendikalar Konseyi (1957)
 - 22) Elazığ Sendikalar Konseyi (1960'lı yıllar)
 - 23) Erzincan Sendikalar Konseyi (1970'li yıllar)
- Bölge sendika birlikleri 1960'lı yıllarda önemini yitirdi.

1 Kocaeli İşçi Sendikaları Birliği Tüzüğü için bkz. Sendika, Sayı 2, 7 Eylül 1946 ve Sayı 3, 14 Eylül 1946

2 Bölge sendika birlikleri hakkında bkz. Koç, Y., "Mahalli Sendika Birlikleri, "Türkiye İşçi Sınıfı Tarihinden Yapraklar, Atıl Yay., İstanbul, 1992, s. 131-142.

1970 yılında 274 sayılı Sendikalar Yasası'nda 1317 sayılı Yasa ile yapılan değişiklikle de, bu netiikteki örgütlenmelerin hukuki dayanağı kaldırıldı. Ancak çeşitli bölgelerde bu örgütlenmeler gayri-resmi olarak varlıklarını ve etkinliklerini sürdürdü. Örneğin, 1965 yılında Diyarbakır'da TÜRK-İŞ'e bağlı 11 sendika bir Sendikalar Kurulu oluşturdu. 1966 yılında Kayseri'de doktor vizite ücretinin 20 liradan 30 liraya çıkması üzerine mahalli sendikalar Halka Hizmet Komitesi kurdular ve çeşitli girişimlerde bulundular. Mersin'deki sendikalar da 1969 yılı başlarında İçel Sendikalar Birliği'ni kurdular. Bu örgütün antetli kağıdında, "TÜRK-İŞ'e Bağlı İçen Sendikalar Birliği" adı kullanılıyordu. 15.8.1969 tarihli bir yazıda bu antetli kağıdın imza kısmında "TÜRK-İŞ'e bağlı İçel Sendikaları Dayanışma Konseyi" başkanlığı ünvanı kullanılmıştı. Kuruluşun genel başkanı Cemil Everest, genel sekreteri ise Cemil yetik idi (3).

1969 yılında kurulan İçel Sendikalar Birliği'nin kuruluş çalışmalarını 1960 yılına uzanıyordu.

İçel Sendikalar Birliği'nin kuruluşu, Mersin'de bulunan Akdeniz Bölgesi İşçi Sendikaları Birliği "sabık başkanı ve yed'emini" Mehmet Ali Akalan'ın Nafia ve Karayolları İşçileri Sendikası Başkanlığına yazdığı 11.6.1960 tarihli mektupla başlıyor. Mehmet Ali Akalan, mektubunda şunları belirtiyordu (4).

"Aziz memleketimizde hakiki demokrasinin sağlamlığı ve hukuki temellerinin atıldığı bu günlerde sosyal adaletin ve sendikalar varlığının işçi menfaatlerine yarayışlı bir şekilde teessül etmesi için İçel işçisinin dilek ve temennilerini alakalı ve yetkili mercilere aksettirecek bir rapor tanzimi için bütün sendikalar idare heyetlerinin toplanarak çalışmalarının faydalı olacağı kanaatindeyim."

Bu girişimden hemen bir sonuç alınamadı. Ancak Mersin'deki Tahmil Tahliye Liman ve Demiryol İşçileri Sendikası Genel Başkanı Sakıp Bulutlu 20.1.1961 tarihinde İçel sendikalarına bir mektup gönderdi. Bu mektupta da benzer bir ihtiyaçtan söz ediliyordu (5).

"Türkiye'nin hemen hemen her tarafında sendikalar birleşmek suretiyle ya bir birlik veya bir federasyon etrafında toplu olarak çalışmakta.

"Fakat Mersin veya İçel'de şimdiye kadar böyle bir teşebbüs olmuş ise aczi duruma düştüğünden kendi kendini fesh etmek mecburiyetinde kalmıştı. İçel işçilerinin haklarını ve dolayısıyla direk olarak Türk-İş nezdinde İçel'i temsilen bir birliğin kurulması zamanı gelmiş ve geçmiş bulunmaktadır. Bu sebeple aşağıda yazılı sendikaların idare heyeti veya başkan ile genel sekreteri arasında Nafia ve Kara Yolları İşçileri Sendikası'nda 22.1.1961 tarihinde saat 15'de hazır bulunarak, birlik mevzuunda fikir teatisi yapmak, bir yandan da ellerinde birlik veya federasyon tüzüğü bulunan arkadaşların toplantıda bulundurulmaları fikir bakımından daha faydalı olacağı mülahazası ile bu toplantının Türk işçisi ve dolayısıyla İçel işçileri için hayırlı olmasını temenni ederim."

İçel İşçi Sendikaları Birliği kuruluş toplantısı 22.1.1961 günü yapıldı. Toplantıya Karayolları İşçileri Sendikası, Liman Tahmil Tahliye İşçileri Sendikası, OLEYİS, İnşaat İşçileri Sendikası katıldı (6). Toplantı başkanlığına Karayolları İşçileri Sendikası Genel Sekreteri Kemalettin Budan ve İnşaat İşçileri Sendikası İdare Heyetinden İsmail Dinçbudak seçildi. Gündemin ilk maddesi ele alındı ve İçel'de "İçel İşçi Sendikaları Birliği" adıyla bir bölge birliği kurulması kabul edildi. Daha sonra da, örnek olarak, İstanbul İşçi Sendikaları Birliği'nin tüzüğü incelenmeye başlandı. Tüzük üzerindeki çalışmalar devam ederken, toplantı sona verdi. Toplantıda, İçel İnşaat İşçileri Sendikası, Çukurova İnşaat İşçileri Sendikası, İçel Basma Sanayii İşçileri Sendikası ve Tarsus-Mersin Birleşmiş Mensucat İşçileri Sendikası'na, oluşacak Birliğe katılmaları için davet gönderilmesini kararlaştırdı.

29 Ocak 1961 günü yapılan toplantıda İstanbul İşçi Sendikaları Birliği tüzüğü değiştirilerek benimsendi. 19 Şubat 1961 günü son bir toplantı yapılarak, gerekli işlemlerin tamamlanması kararlaştırıldı (7). Ancak 21 Şubat ve 2 Nisan 1961 günleri yapılan toplantılarda katılımdaki yetersizlik nedeniyle bir sonuç alınamadı.

İçel sendikaları ancak 1969 yılı başlarında Sendika Birliği'ni kurdular (8).

3 İçel Sendikalar Birliği'nin 15.8.1969 tarihli mitinge davet yazısı.

4 11.6.1960 tarihli mektup.

5 20.1.1961 tarihli mektup.

6 22.1.1961 tarihli toplantı tutanağı, daktilo, 2 s.

7 29.1.1961 tarihli toplantı tutanağı, daktilo, 3 s.

8 TÜRK-İŞ Dergisi, Şubat 1969, s. 18.

Yeni Dünya Düzeninin Sömürü Araçlarından Biri: FASON ÜRETİM

İşte Türkiye'de Çalışma Hayatı ile İlgili Olarak Yapılması Şiddetle Arzulanan
Değişikliklerden Bir kaçı..

Sinan VARGI
Türk-İş Teşkilat Uzmanı

"Grevler yüzünden bunalan işverenler, kendilerine yakın ve güvenilir buldukları bazı işçilere bir miktar sermaye veya makine vererek, küçük atelyeler açmalarını sağladılar. Onları küçük patron yaptılar. Maliyet düşmüştü, **çünkü eski sadık işçi aile fertleri ile birlikte çalışıyordu.**"

"Fason üreticiler, kadın ve erkek işçiye farklı ücret uyguladıkları gibi; **ÇOCUK İŞÇİ İLE YABANCI UCUZ İŞGÜCÜ DE KULLANARAK MALİYETİ İYİCE DÜŞÜREBİLİYORLAR.** Bu da üretilen malzemenin maliyetini yüzde 25-40 etkiliyor. Örneğin İngiltere'deki tekstil atelyelerinde işi etnik kökene göre ücretlendiriyorlar. En altlarda Kıbrıslı Türklerle, Rumlar onların altında ise Hintlilerle, Pakistanlılar bulunuyor."

"Çalıştırılan işçi sayısına bağlı olarak getirilen bazı yükümlülükler (konut edindirme yardımı, tasarrufu teşvik fonu v.d) işletmeleri küçük işletme şeklinde yeni arayışlara yönetiyor."

"Fason çalıştırma modaşının başlamasının başlıca nedenlerinden birisinin, işçileri küçük gruplar halinde tutarak, sendikal sorunları azaltma ve vergi, primden kurtularak kayıtdışı çalıştırma olduğu artık bilenen bir gerçek"

"Türkiye'de işveren tarafından işçi ücreti olarak verilen her yüz liranın 47.2 lirası net olarak işçiye, 45.3 lirası ise devlete gitmektedir. Oysa Japonya'da her 100 Yen'in 81.1 Yen'i işçinin cebine net ücret olarak girmektedir. İşletmeleri fason üretime iten nedenlerden birisi de budur"

(Ankara Sanayi Odası Yayın Organı ASOMEDYA Dergisinin Ekim 95 sayısından aynen alınmıştır.)

19. Yüzyılın ortalarında İngiltere'de ortaya çıkan Sanayi Devrimi, yeni bir sınıfı ortaya çıkarmıştı. Endüstri İşçileri... Bu yüzyılın sonlarına doğru gelişen sendikacılık ve hak arama mücadelesi yüzyıldan fazla bir zamandır demokrasilerin temel yapı taşlarından birisi oldu..

Ancak Yirminci Yüzyılın sonlarına doğru, dünyada giderek artan uluslararası ticari rekabet, şirketleri daha ucuza üretme konusunda zorlamaya başladı... Önceleri Güneydoğu Asya, Meksika, Orta Amerika gibi ülkelerde gelişen ucuz işgücü piyasası nedeniyle birçok fabrika, serbest bölge, serbest üretim bölgesi adı altında

kurulan bölgelere doğru kaydırıldı. Daha sonra fason üretim biçiminin gelişmiş batı toplumlarında giderek yaygınlaşması nedeniyle bu kez ucuz iş gücü, gelişmiş batı ülkelerine doğru genellikle kaçak işgücü olarak çekilmeye başlandı. Bu durum ise yıllık alışlagelmiş istihdam ve üretim biçimlerini demokratik yapıdan gittikçe uzaklaştırmaya başladı ve sömürü düzeninin hakim olduğu 19. Yüzyılın çalışma şartlarına geri götürmeye başladı.. Ülkeler, hükümetler, uluslararası kuruluşlar, yeni dünya düzeni, küreselleşme adı altında halen pasifize edilmeye çalışıyor.. Yeni Dünya Düzeni geri kalmış top-

lumlarda sendikal örgütlenmeye kesinlikle izin vermeyen politikaların geliştirilmesine dikte ederken, gelişmekte olan ülkelerde sendikal kurumlara saldırmak yerine sendikacıları hedef olan saldırılarını yoğunlaştırmaya başlıyorlar.

Siyasi Partiler, Dernekler gibi demokrasinin temel yapı taşlarından birisi olan sendikaların bu ortamdaki uzaklaştırılması için çareler aranıyor. Sendikasılaştırma, özelleştirme derken fason üretim biçiminin yaygınlaştırılmak istenmesinin ardında yatan gerçeklerden birisi de bu.. Yağmaya Dayalı Yeni Dünya düzeninin uygulayıcıları, ellerinde

tuttukları finans kuruluşları ile hemen her ülkeye bir üretim biçimi ve siyasi kimlik biçiyorlar.. Türkiye'ye biçilen rol ise çok açık... Milli yatırımların çok uluslu şirketlere satıldığı, sanayi üretimi yerine tarımsal üretime ağırlık verilen sendikaların zayıflatılarak fason üretime geçilerek çok uluslu şirketlerin üretecekleri tüketim mallarının parçalarını birleştirdiği bir ülke olması isteniyor..

Fason Üretim biçimi olarak yaygınlaştırılmak istenilen üretim modelinde, kayıt dışı ekonomi beslenmesine rağmen trilyonlarca liralık bir üretim biçimi, yoğun bir emek sömürüsü üzerinde inşa ediliyor.

Artık yalnızca kend' ülkemizde sağlıksız koşullarda çalışmamız yetmiyor, birde Londra'nın kenar mahallelerinde kurulan yeraltı tekstil atelyelerinde, Pakistan'lılarla, Hintli'lerle birlikte çalışmamız gerekiyor.. Genellikle de kaçak işçi olarak.. Belki çoğumuz çocuğumuzla çalışmamız gerekiyor. Bu utanç raporunu yayınlayan, Ankara Sanayi Odası'nın dergisinde yukarıda da belirttiğim şu satırlar belki de okulda olması gerekirken atelyede çalışan bir kız çocuğunun resmi altına yazılmış..

"Fason üreticiler, kadın ve erkek işçiye farklı ücret uyguladıkları gibi, çocuk işçi ile yabancı ucuz işgücü de kullanarak maliyeti iyice düşürebiliyorlar."

İşte aslında verilmek istenen mesaj çok açık.. Diğer işletmelere **"siz ne duruyorsunuz, sizde çocuk işçi kullanın, kadına erkeğe ayrı ücret ödeyin"** şeklinde mesaj verirken, hükümete **"artık bizi kurallarla sıkma-yın, sosyal devlet ilkesini filan bir kenara bırakın, istediğimiz gibi adam çalıştıralım"** mesajı verilmek isteniyor.

Yeni Dünya Düzeninin yağmaya ve sömürüye dayanan savunucuları

dünyanın hemen her ülkesinde benzer politikalar geliştiriyorlar.. Meksika'da, tam ABD sınırının kenarında kurulan atelyelerde Meksika'lılar saati 33 sente çalıştırılıyorlar. Çevre açısından hiçbir önlemin alınmadığı bazı kimya fabrikalarının çevreye olan atıkları nedeniyle 1993 yılında bu bölgede doğan 12 çocuğun beyinciksiz doğduğu ortaya çıkmış.. Çalışanlar elektriği, akar suyu, kanalizasyonu olmayan kartondan yaptıkları barakalarda yaşıyorlar. Keza Orta Amerika ülkeleri için değişen bir şey yok.. Orta Amerika ülkelerinden birisi olan Honduras'ta genç kadın işçilerin kafalarını tutup dikiş makinesine vurmak, bir tahta 'anepeyi iki ellerinin üstünde bir kaç saat tutmalarını istemek en hafif cezalardan sayılıyor. Irza geçme olaylarının ise çok yaygın olduğu Honduras İnsan Hakları Örgütü'nün yıllık raporlarından okuyoruz..

Fason Üretim biçimi ile çalışan atelyeler ve onların patronları, dikiş makinesinin başında gülen bir kadın resmi ile altına yazdıkları **"onu saatte 33 sente çalıştırabilirsiniz, size kesinlikle itaat eder"** şeklinde reklamlara yabancı yatırımcılar (!) kendi ülkelerine davet ediyorlar. Askeri Darbelerin sık sık yapıldığı Haiti'de ise işçilik saat ücretleri 33 sentten 14 sente düşürülmüş durumda.. İşte Yeni Dünya Düzeni ve İşte Fason Üretim modelinin çalışma hayatı..

Amerika Birleşik Devletlerinin New York Kentinde, bir tekstil atölyesini basan Mali Polisler, atölyenin gizli duvarlarının arkasına saklanan Vietnamlı, Meksikalı yüzden fazla kaçak kadın ve çocuk işçiyi görünce şaşırıp kaldılar. Onların deyimine göre hamam kadar sıcak atelyelerde kadınlar boğaz tokluğuna çalışıyorlardı.

Yine Amerika Birleşik Devletlerindeki Birleşik Otomobilciler Sendi-

kası, ülkede giderek yaygınlaştırılan bir üretim biçimine dikkat çekiyor. Kodes Şirketi adını taktıkları bu üretim biçiminde, mahkumlar giderek dışarıdaki işçilerin işlerini de alacak bir şekilde üretime yönlendiriliyorlar. Aynı Amerika, Çin'de mahkum işçilerin zorla çalıştırıldığını iddia ederek bu ülkeye karşı ambargo uygulamaya başlama kararı almıştı.. Kendi ülkesinde insanların kendi rızasıyla çalıştığını iddia edebileceği için Uluslararası Çalışma Örgütü'nün bu yolda vereceği kararlar ilgiyle bekleniyor.

Hindistan'da ise çok uluslu bir şirket için el halısı dokuyan yaşları 7 ile 12 arasında değişen küçük kızlar günde 16 saat çalışmak zorundalar.. Uykuları geldiğinde evlerine gidip bir saat uyuyabilmek için, düğümle-ri kestikleri halı bıçağı ile parmaklarını kesiveriyorlar.. İşveren kızın karnının halıya bulaşmasını istemediği için yara kapansın diye kıza bir saat izin veriyor.. Kız ise evin yolunu tutup ancak bir saat uyuduktan sonra tezgahın başına oturuyor.. İşte yeni dünya düzeninin fason üretim atelyesi..

Türkiye'de istenen bu.. Küreselleşme, uluslararası rekabet adı altında yaygınlaştırılmak istenilen sendikaların pasifize edildiği, çalışma şartları ve ücretin egemen sınıflar tarafından istenildiği şekilde ayarlandığı bir ortam.. Aslında Türkiye'ye biçilen uluslararası rol de bu değilmi zaten.

19. Yüzyılın ortalarında gelişmeye başlayan endüstri devriminin sömürü düzenine karşı çıkmak için geliştirilen sendikacılık ve işçi sınıfı, 20. yüzyılın sonlarına doğru yeni dünya düzeni ile getirilmek istenilen sömürü düzenine karşı çıkmak için yeni bazı çareler arayıp bulmak zorunda.

TBMM Başkanı SEZGİN'İ ZİYARET

Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral ve Genel Teşkilatlanma Sekreteri Sabri Özdeş Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı'na seçilen İsmet Sezgin'i 1 Kasım 1995 günü ziyaret ederek kutladılar ve başarılar dilediler.

Sezgin, ziyaretle, Türk-İş'in ülkemizin en büyük konfederasyonu olarak başarılı çalışmalar yaptığını belirterek yöneticilerimizi kutladı.

MERAL ÇALIŞMA BAKANI KUL'U ZİYARET EDEREK KUTLADI

Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral, Genel Sekreter Şemsi Denizler ve Genel Teşkilatlanma Sekreteri Sabri Özdeş, 1 Kasım 1995 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na yeni atanan Mustafa Kul'u ziyaret ederek kutladılar ve başarılar dilediler.

Kul, ziyaret sırasında, çalışma yaşamının içinde bulunduğu güçlükleri çözmek için elinden geleni yapacağını ve bunun için de Türk-İş'in desteğine gerek olduğunu vurguladı.

TÜRK-İŞ'E ULUSLARARASI DESTEK

Uluslararası Hür İşçi Sendikaları Konfederasyonu (ICFTU) delegasyonu 2-4 Ekim 1995 tarihlerinde Türk-İş'i ziyaret ederek grevlerde başarılar dilediler. Delegasyonda ICFTU Cenevre ve ILO sorumlusu Guy Ryder, ETUC Basın sorumlusu Wim Bergons, Uluslararası Taşımacılık İşçileri Federasyonu (ITF) Genel Sekreteri David Cockroft, Uluslararası Kamu Görevlileri Federasyonu (PSI) Genel Sekreter Yardımcısı Alon Leather, Eğitim Enternasyonal temsilcisi Sheena Hanley ve İsveç Memur Sendi-

kalari Konfederasyonu temsilcisi Olle Söderman yer aldı.

Delegasyon 3 Ekim tarihinde Türk-İş Genel Merkezi'nde Türk-İş Yönetim Kurulu ile yap-

tığı toplantının ardından Karayolları 4. Bölge Müdürlüğü grevini ziyaret etti. Grevdeki Karayolları İşçileri delegasyonu çok kulu bir şekilde karşıladı.

GENÇ METAL İŞÇİLER KURULTAYI YAPILDI

Avrasya Metal İşçileri Federasyonu, Genç Metal İşçileri Birinci Büyük Kurultayı, 4 Kasım 1995 tarihinde toplandı.

Toplantının açılışında konuşan Avrasya Metal İşçileri Federasyonu Genel Başkanı Mustafa Özbek, genelde gelişmekte olan ve az gelişmiş ülkelerde gençliğin özellikle istihdam ve eğitim alanındaki sorunlarının bu kesimleri bunalıma soktuğu gerçeğine işaret etti.

Gençliğin istihdam alanındaki sorunlarının, genelde yukarıda adı geçen ülkelerde işçilerin de temel sıkıntısı olduğuna dikkat çeken Özbek, bu sıkıntıların aşılması yolunda en önemli gelişme olarak, sermaye kesiminin örgütlenmesi karşısında denge unsuru olması bakımından uluslararası işçi ve sendika dayanışmasını gördüklerini söyledi.

Kurultay'da konuşan Devlet Bakanı Bekir Sami Dağ, Türk-İş Başkanı Bayram Meral, MHP Genel Sekreter Yardımcısı Tuncay Şekerci ve Cumhurbaşkanlığı Başdanışmanı Namık Kemal Zeybek de konuyla ilgili görüşlerini açıkladılar.

Genel Kurul'da ayrıca Gazi Üniversitesi'nden Prof. Dr. Kamil Turan (Avrasya Coğrafyası'ndaki Genç Metal İşçilerinin sorunları ve çözüm önerileri) ve Ankara Üniversitesi'nden Hasan Koni (Avrasya Coğrafyası'nın jeopolitik ve jeoekonomik önemi) konulu iki ayrı tebliğ sundular.

Genel Kurul'un öğleden sonraki ikinci oturumunda ise Avrasya Metal İşçileri Federasyonu'na üye sendikalarının temsilcileri yapmış oldukları konuşmada, genç işçilerinin ülke ve

dünya bazında karşılaştığı sorunları dile getirdiler.

İkinci Oturumun son bölümünde sunulan sonuç bildirgesi ise şöyle:

Avrupa coğrafyasındaki ülkelerde yaşayan ve çalışan genç metal işçilerinin;

- Hızlı nüfus artışı,
 - Mesleki ve teknik eğitimin ihmali,
 - Ezbere dayanan teorik eğitimin yaygınlığının devam etmesi,
 - Toplumun beyaz yakalı işçilere öncelik vermesi,
 - İşverenlerin mesleki ve teknik eğitimin maliyetinden kaçması,
 - İşçi ve işveren sendikalarının mesleki ve teknik eğitime yeterince sahip çıkmaması,
 - Sakat gençler için özel eğitim programları üzerinde yeterince durulmaması,
 - Toplu iş sözleşmelerinin taslak ve imza süreçlerinde geçen aşamada sendikaların taktik ve stratejisi konusunda genç işçilerin eğitimine gerekli önemin verilmemesi,
- şeklinde özetlenebilecek gerçekler karşısında;

1. Avrasya coğrafyasındaki ülkelerde yaşayan ve çalışan genç metal işçilerinin işsizlik tehlikesi ile karşı karşıya bulunduğu,

2. Genç işçilerin işsiz kalmasının toplum düzenini, siyasal ve sosyal açıdan tehdit eder nitelikte olduğunu,

3. Yaratılan yeni iş imkanlarının, her yıl artan genç metal işçilerinin iş bulma ihtiyacını karşılayacak seviyede bulunmadığı,

4. Genç metal işçilerinin bütün problemlerinin yeni iktisadi, sosyal, kültürel ve eğitim tedbirleri ile ancak önlenilebileceği gerçeğinden hareketle, Avrasya Metal İşçileri Federasyonu, Genç Metal İşçileri Birinci Büyük Kurultayı delegeleri olarak;

a. Avrupa Metal İşçileri Federasyonu'na üye bütün sendikaların genç metal işçilerinin bütün sorunlarını kendi ülkelerindeki ve uluslararası kamuoyuna ve yönetici konumundaki kişi ve kurumlara duyurmaları için harekete geçmelerine,

b. Genç metal işçilerinin problemlerinin çözüme ulaştırılmasının gecikmesi halinde ülkelerimizin ekonomik ve sosyal yapısında ciddi kaygılara yol açacak gelişmeler meydana gelebileceği hususunun yöneticilere duyurulmasına

c. Genç metal işçilerinin sorunlarının çözümü için köklü ekonomi, sosyal ve eğitim politikalarının uygulanmasına,

d. Bütün üye ülkelerde toplu iş sözleşmelerinde genç işçilerin sorunlarına çözüm olabilecek hükümlerin yer almasına,

e. Genç işçilerin sendika yöneticiliğine teşvik edilerek, onların ülke içinde ve uluslararası planda kardeş sendikal ilişkiler kurmalarında yardımcı olunmasına ve bu yolda çaba gösterilmesine ve bu görüşlerimizin dünya kamuoyuna duyurulmasına karar verilmesini, Avrasya Metal İşçileri Federasyonu Genç Metal İşçileri Birinci Büyük Kurultayı delegeleri olarak istiyoruz.

T. HABER-İŞ İSTANBUL ŞUBESİ'NE ÇİRKİN SALDIRI

Konfederasyonumuza bağlı T. Haber-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası Şubesi'ne 10 Kasım 1995 günü bir grup tarafından saldırıda bulunuldu.

Saldırıda Şube Başkanı Yahya Memiş ağır bir biçimde yaralandı. Şube merkezinde bulunan eşyalar da tahrip edildi.

Türk-İş Yönetim Kurulu tarafından olay üzerine bir açıklama yapıldı. Açıklamada:

"Toplumsal en demokratik kuruluşları olan sendikalar günümüzde ağır bir saldırıya karşı karşıyadır. Emeğe, emekçiye ve onların temsilcilerine karşı yapılan bu saldırılar son dönemde fiili saldırı haline dönüşmekte ve demokrasinin vazgeçilmez unsurları olan sendikaları tehdit etmektedir.

Parlamentar demokrasiye ve sendikal hak ve özgürlüklere zarar vermeyi amaçlayan, sendikalara ve sendikacılara da yönelen bu terör eylemleri, ülkemizde tüm çalışanların zararına gelişmeler doğuracaktır. İşçi hak ve özgürlüklerinin teminatı

çoğulcu ve özgürlükçü demokrasidir.

TÜRK-İŞ ülkenin bölünmez bütünlüğünü, laik ve demokratik sosyal hukuk devletinin savunucusu olma çizgisini her zamankinden daha kararlı bir şekilde savunmaktadır.

TÜRK-İŞ, Konfederasyonumuza bağlı T. Haber-İş Sendikamızın şubesine yapılan bu iğrenç saldırıyı bu çerçevede algılamakta ve demokrasi açısından kabul edilemez bulmaktadır.

TÜRK-İŞ bu saldırıyı gerçekleştirenlerin biran önce yakalanarak adalete teslim edilmesini ve gereken cezayı görmelerini beklemektedir."

ARMUTÇUK'TA GÖÇÜK

TTK Karadon Müessese Müdürlüğü'ne bağlı Armutçuk Taşkömürü İşletmesinin 1 nolu ocağında meydana gelen göçükte üç işçi yaşamını yitirirken bir işçi de yaralandı.

Zonguldak'ta büyük üzüntü yaratan kazada Genel Maden-İş Sendikası üyeleri Vedat Biçer, Durmuş Arslan ve Recep Acar yaşamlarını yitirdiler. Şevket Şenol ise akşamın geç saatlerinde yaralı olarak kurtarıldı ve tedavi altına alındı.

1995 yılında TTK'da meydana gelen iş kazaları sonucunda 14 işçi yaşamını yitirmiş oldu.

Kazada yaşamını yitiren işçilere Allah'tan rahmet, geride kalanlara başsağlığı diliyoruz.

MÜKERREM DEMİRSOY'U KAYBETTİK

Türk-İş'in 1960-1974 tarihleri arasında Genel Başkanlığını yapan unutulmaz sendikacı Seyfi Demirsoy'un eşi Mükerrer Demirsoy vefat etti.

Demirsoy'un cenazesi 17 Eylül 1995 günü Maltepe Camii'nden kaldırılarak Karşıyaka mezarlığında eşinin yanına defnedildi.

Türk-İş Dergisi olarak merhumeye Allah'tan rahmet, Demirsoy ailesine ve sendikal camiaya başsağlığı dileriz.

EKİM '95 GIDA HARCAMASI

- * Aylık Gıda Harcaması Tutarı Ekim'95 de yüzde 5.1 oranında artarak 11.984.000.- liraya ulaştı..
- * Yüzde 5.1 oranındaki fiyat artışının aile bütçesine getirdiği ek yük 577.000.- lira.
- * Eylül ayında Temel Gıda Maddelerindeki yüksek oranlı artış ekim ayında yerini meyva ve sebzeye bıraktı.

- * Aylık Yüzde 5.1'lik fiyat artışının yüzde 4.0'lık kısmı meyva ve sebze fiyatlarındaki artıştan kaynaklandı.
- * Yılın onuncu ayında yüzde 64.6'ya ulaşan Gıda Harcamasındaki Artış Yıllık Yüzde 87.8 düzeyinde.

TÜRK-İŞ ARAŞTIRMA MERKEZİ tarafından çalışanların yoğun olarak alış-veriş yaptıkları yerler dikkate alınarak sürekli olarak yapılan piyasa araştırmaları, aile bütçesinde önemli bir ağırlığa sahip olan gıda harcaması tutarının Ekim Ekim 1995 ayında da yüksek oranda arttığını ortaya koymaktadır.

Yapılan piyasa belirlemelerine göre; aile bütçesinin önemli bir bölümünü oluşturan gıda harcaması tutarı, Ekim 1994 ayı itibarıyla bir önceki aya göre yüzde 5.1 oranında artış göstererek 11.984.000.- TL'ya ulaşmıştır. Söz konusu artışın yalnızca ekim ayında aile bütçesine getirdiği ek yük 577.000.-TL. olmuştur. Yaz mevsiminin bitimiyle birlikte gıda fiyatlarında meydana gelen iki aylık fiyat artışının aile bütçesine getirdiği ek yük ise 1.244.000.-

TL. ya yalnızca sağlıklı ve dengeli beslenebilmesi için, iki ay öncesine göre bugün 1.244.000.- lira daha fazla harcama yapması zorunluluğunu ortaya çıkarmaktadır.

Bilimsel veriler esas alınarak, farklı yaş grupları itibarıyla oluşturulan aylık gıda harcama kalıbına göre dört kişilik ailenin yeterli, sağlıklı ve dengeli beslenebilmesi için yapması gereken aylık gıda harcaması tutarı aşağıdaki tabloda görülmektedir.

Ekim 1994/Ekim 1995 dönemi kapsayan oniki aylık dönemde asgari gıda harcamasını sağlayan parasal tutar yüzde 87.8 oranında artış göstermiştir. Ekim ayı itibarıyla oniki aylık artış oranında geçen aya göre düşüş olmasının nedeni Ekim'94 ayında meydana gelen yüzde 11 oranındaki artıştan kaynaklanmaktadır.

Öte yandan yılın geride kalan on aylık bölümünde ise gıda harcaması tutarında artış yüzde 64.6'ya ulaşmıştır.

Geçtiğimiz ay gıda harcamasındaki yüzde 6.2 oranındaki artış bilindiği gibi özellikle ekmek, zeytinyağı, yumurta, un, makarna, et ve bakliyatla meydana gelen fiyat yükselmelerinden meydana gelmişti. Ekim ayında ise artış yerini mevsim koşullarının da etkisiyle meyva ve sebzeye bıraktı. 'Ekim ayında et fiyatları ithal edilen etin piyasaya girmesinin de etkisiyle yükselme göstermezken, sebze çeşitleri ortalama yüzde 40, meyva fiyatları da ortalama yüzde 27 oranında artış gösterdi. Ekim ayında meydana gelen yüzde 5.1 oranındaki artışın, gıda harcama kalıbı içindeki ağırlıkları nedeniyle yüzde 4.0'ını meyva ve sebze fiyatlarındaki artış oluşturdu.

Aylık gıda harcamasında gelişen 11.984.000.- liralık düzey ve son iki ayda görülen 1.244.000.- liralık ek yüke karşın asgari düzeyde yapılacak bir gıda harcamasını bile karşılamayan bir gelir düzeyinin, konut, ulaşım, sağlık, eğitim vb. harcamalarda dikkate alındığında yetersizliği kendiliğinden ortaya çıkmaktadır.

DÖRT KİŞİLİK AİLENİN AYLIK GIDA HARCAMASI (TL)

	Ekim'94	Eylül'94	Ekim'95
Yetişkin İşçi	2.137.025.-	4.071.000.-	4.278.000.-
Yetişkin Kadın	1.373.663.-	2.413.000.-	2.536.000.-
15-19 Yaş Grubu Çocuk	1.745.664.-	3.064.000.-	3.219.000.-
4-6 Yaş Grubu Çocuk	1.125.524.-	1.859.000.-	1.951.000.-
TOPLAM	6.381.876.-	11.407.000.-	11.984.000.-

TÜRK-İŞ VE BAĞLI SENDİKALAR

TÜRK-İŞ

Genel Bşk. : BAYRAM MERAL
Bayındır Sokak No: 10 ANKARA
Tel: 433 31 25-26-27-28-29 Fax: 433 68 09 - 433 85 80

01	TARIM-İŞ Genel Bşk. : SABRİ ÖZDEŞ Bankacı Sok. No: 10 Tel : 419 04 56-61 Kocatepe/ANKARA Fax: 419 38 47 - 419 31 13	14	DOK GEMİ-İŞ Genel Bşk. : NAZIM TUR Küçükpiyale Paşa Mah. Kızılay Meydanı No. 24/26 Tel: 237 25 90 (5 Hat) Kasımpaşa/İSTANBUL Fax: 237 39 89
01	ORMAN-İŞ Genel Bşk. : SELAHATTİN GÜNGÖR Ataç Sok. Selam Apt. No. 1/5-10 Tel: 431 28 96 Yenışehir/ANKARA Fax: 434 12 67	15	TÜRKİYE YOL-İŞ Genel Bşk. : BAYRAM MERAL İstanbul Cad. No: 58 İskitler / ANKARA Tel : 342 22 40 51 Fax: 341 27 05
02	TÜRKİYE MADEN-İŞ Genel Bşk. : H. HÜSEYİN KAYABAŞI Strasbourg Cad. 7/3, 4-5 Sıhhiye/ANKARA Tel : 231 73 55-56-57 Fax: 229 89 31	16	TES-İŞ Genel Bşk. : FARUK BARUT Meriç Sok. No: 23 Beştepe / ANKARA Tel : 212 65 10 (20 Hat) Fax: 212 65 52
02	GENEL MADEN-İŞ Genel Bşk. : ŞEMSİ DENİZER Mithatpaşa Cad. Okul Sokak Tel : 251 32 04 ZONGULDAK Fak	17	TEZKOOP-İŞ Genel Bşk. : MUSTAFA BONCUKLU Üçyıldız Cad. No: 29 Subayevleri - ANKARA Tel : 318 39 79-86 Fax: 318 39 88
03	PETROL-İŞ Genel Bşk. : BAYRAM YILDIRIM Altunizade Mah. Kuşbaşı sok. No. 25 Tel: 391 66 67 Üsküdar/İSTANBUL Fax: 391 66 78	17	TÜRK KOOP-İŞ Genel Bşk. : AHMET BALAMAN İzmir Cad. Fevzi Şakmak Sokak 15/11 Fax: 229 58 36 Tel : 230 08 55 - 229 44 80 Yenışehir / ANKARA
04	TEKGIDA-İŞ Genel Bşk. : ORHAN BALTA 4. Levent Konaklar Sokak Tel: 264 49 96-97-98 Levent/İSTANBUL Fax: 278 95 34	18	TÜMTİS Genel Bşk. : SABRİ TOPÇU İnkilap Caddesi No: 35/1 Aksaray/İSTANBUL Tel : 530 07 43 Fax: 588 26 20
05	ŞEKER-İŞ Genel Bşk. : ÖMER ÇELİK Karanfil Sokak 59 Bakanlıklar/ANKARA Tel : 418 42 73-74 - 418 19 88 Fax: 42592 58	19	DEMİRYOL-İŞ Genel Bşk. : ENVER TOÇOĞLU Necatibey cad. Sezenler Sokak 5/4 Tel : 231 8030-31 ANKARA Fax: 231 80 32
06	TEKSİF Genel Bşk. : ZEKİ POLAT Ziya Gökalp Cad. Aydoğmuş Sokak No: 1 Kat: 5-6 Tel: 431 21 70-71-72-73 ANKARA Fax: 435 78 26	20	TÜRKİYE DENİZCİLER Genel Bşk. : TURAN UZUN Rıhtım Cad. Denizciler Sokak No: 7 Tel: 244 48 38-249 56 29 Tophane/İSTANBUL Fax: 244 52 21
07	DERİ-İŞ Genel Bşk. : YENER KAYA Gençtürk Cad. 17/3 Birlik İşhanı Fax: 528 62 07 Tel : 522 19 89 - 526 28 65 Aksaray / İSTANBUL	21	HAVA-İŞ Genel Bşk. : MUSTAFA YAĞCI İncirli Cad. Volkan Apt. 66/1 Fax: 571 90 51 Tel : 660 14 95 - 99 Bakırköy/İSTANBUL
08	AĞAÇ-İŞ Genel Bşk. : GÜRAL ERÇAKIR Necatibey Cad. Uysal Apt. No: 20/22-23 Tel : 229 53 95 - 229 08 27 Sıhhiye / ANKARA	22	LİMAN-İŞ Genel Bşk. : HASAN BİBER Necatibey Cad. Sezenler Sokak 4/5 Tel : 231 74 18-19 Fax: 230 24 84 Sıhhiye / ANKARA
09	SELÜLOZ-İŞ Genel Bşk. : MİTHAT SARI Ankara Cad. İpek Apt. No: 87 Tel: 321 18 99 İZMİT Fax: 321 34 51	23	TÜRKİYE HABER-İŞ Genel Bşk. : CENGİZ TEKE Kültür Mah. Yüksel Cad. No: 38 Yenışehir / ANKARA Tel : 431 90 44-45 Sıhhiye/ANKARA
10	BASIN-İŞ Genel Bşk. : ALİ EKBER GÜVENÇ Hanımeli Sokak No: 26/6-7 Fax: 229 43 15 Tel : 230 29 08-229 85 65 Sıhhiye / ANKARA	24	SAĞLIK-İŞ Genel Bşk. : MUSTAFA BAŞOĞLU Necatibey Cad. 23/9-10 Tel : 231 80 45 Fax: 230 23 96 Sıhhiye / ANKARA
11	BASİSEN Genel Bşk. : METİN TIRYAKIOĞLU İstiklâl Cad. 311 - Mısır Han Kat: 4 Oda: 15 Tel : 251 99 00 Galatasaray / İSTANBUL Fax : 252 38 35	25	TOLEYİS Genel Bşk. : CEMAL BAKINDI İnebey Mah. Küçük Langa Cad.No:16/18 Kat:1 Bilir İş Mrk. Tel: 530 73 82-585 52 07 Fax: 530 72 99 Aksaray/İSTANBUL
11	BASS Genel Bşk. : TURGUT YILMAZ Menekşe 2 20/19 Kızılay Fax: 418 36 93 Tel : 418 89 09 - 418 49 57	26	TÜRK HARB-İŞ Genel Bşk. : İZZET ÇETİN İnkilap Sokak 20 Fax: 417 13 64 Tel : 417 50 97-98-99 Kızılay/ANKARA
12	TÜRKİYE ÇİMSE-İŞ Genel Bşk. : TAMER ERALAN Necatibey Cad. No: 20 Kat: 4 Fax: 231 89 36 Tel : 231 72 30 (5 Hat) Sıhhiye / ANKARA	27	TGS Genel Bşk. : ZİYA SONAY Basın Sarayı Kat: 2 Fax: 511 48 17 Tel : 514 06 94-96 Çağaloğlu/İSTANBUL
12	KRİSTAL-İŞ Genel Bşk. : MUSTAFA BAĞÇECİ Kazancı Yokuşu, Ağaçcırağı Sokak No: 3 Daire: 10 Tel : 251 95 77 (3 Hat) 80090 Taksim / İST. Fax : 251 95 79	28	TÜRKİYE BELEDİYE-İŞ Genel Bşk. : EFENDİ GÜVERCİN Yeni Selim Paşa Sokak 62 Fax: 513 93 68 Tel : 513 82 54-55-56 Aksaray/İSTANBUL
13	TÜRK-METAL Genel Bşk. : MUSTAFA ÖZBEK Akıncılar Sokak No: 14 Tel : 231 79 40 (4 Hat) Maltepe / ANKARA Fax: 229 77 14	29	TÜRK-SEN Genel Bşk. : ÖNDER KONULOĞLU A. Şehit Mehmet R. Hüseyin Sokak Fax: (0392) 228 78 31 Tel : 227 24 44 Lefkoşe / KIBRIS